

Arrest

nr. 310 313 van 19 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 26 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en de Pinkstergemeenschap, en op [...] januari 1974 geboren te Cazenga (Luanda, Angola), waar u aanvankelijk ook woonachtig was. U liep school tot de derde graad, maar diende vervolgens te stoppen wegens financiële moeilijkheden. U begon handel (schoeisel) te drijven op de markt in Kicolo.

Toen u zeventien jaar was, werd u zwanger en ging samenwonen met uw partner (de vader), K.M.. Jullie kregen vier kinderen: R., F., P. en V. (Bijlage 26). (Ongeveer) in 2010, gingen jullie uit elkaar. U ging met de kinderen elders in Cazenga wonen. De kinderen bezochten hun vader in het weekend.

In 2016, leerde u een nieuwe partner, J.M., kennen. Na een tweetal maanden, trok u bij hem in, in Cacuaco. De kinderen bracht u onder bij uw moeder in Zango (grootmoeder), omdat J. niet wou dat zij mee introkken bij hem. Hij stelde dat zijn huis hiervoor te klein was. Kort daarna (twee of drie maanden later), was u zwanger van hem. Kort na de start van uw zwangerschap, begon hij u te mishandelen. Ongeveer één jaar na de start van uw relatie, besloot u om weg te gaan van hem en keerde terug naar uw eigen woning in Cazenga, samen met uw kinderen. Op 29 maart 2017 beviel u van uw dochter M. (Bijlage 26).

Later, stuurde uw ex-partner J.M. driemaal bandieten naar uw huis. Zij hebben u fysiek en seksueel mishandeld in het bijzijn van al uw kinderen, die werden vastgebonden. Later stelt u dat P. niet aanwezig was, dat zij bij haar grootmoeder was (waar zij elk weekend verbleef). De bandieten hadden eigenlijk de opdracht gekregen om u te vermoorden, maar dat wouden ze niet doen. De derde keer was de aanval zo ernstig, dat u in het ziekenhuis belandde.

Hierop raadde een vriendin u aan om hulp van de politie in te roepen. Ze bracht u in contact met een specifieke politieman. U ging langs op het politiekantoor bij hem. Hij stelde dat hij u zou helpen, maar niet via het politiecommissariaat, dat u naar hem thuis moest komen. Toen u bij hem langsging, wou hij eerst seks hebben met u – hij stelde verliefd te zijn op u – vooraleer hij u zou helpen. Toen u weigerde, heeft hij u verkracht. U sprak over deze gebeurtenis met diezelfde vriendin. Zij raadde u aan om klacht in te dienen tegen hem, dus u keerde terug naar zijn politiekantoor. U probeerde klacht in te dienen bij diezelfde politieman (uw verkrachter) – immers, hij was de chef, dus behandelde de klachten – maar hij was afwezig. U vertelde daarop een medewerker over uw probleem/klacht. Toen de politieman daarachter kwam, belde hij u op om u te bedreigen (o.a. dat hij u valselijk zou beschuldigen van misdrijven).

U verliet daarop uw woning in Cazenga. U heeft één week bij uw moeder gewoond, en trok vervolgens in, in Viana (midden 2018), samen met uw kinderen V. en M.. P., F. en R. bracht u opnieuw onder bij hun grootmoeder – R. was al ouder, dus woonde afwisselend bij zijn grootmoeder en zijn vader. Zij kwamen u aanvankelijk wel nog bezoeken in Viana, tot het te gevaarlijk werd omdat de politieman hen mogelijks zou kunnen herkennen, volgen en u zo vinden.

U besloot om Angola te verlaten. Uw reis werd geregeld en gefinancierd door uw broers en kinderen. U reisde, met uw eigen documenten (Angolees paspoort en Portugees visum), naar Portugal en vervolgens per trein naar België, waar u aankwam in januari 2019. Op 5 april 2019, diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw aankomst, vernam u dat uw dochter P. werd verkracht in 2020, ook op aansturen van uw ex-partner J..

Op 5 april 2019, diende u een verzoek om internationale bescherming in. Op 13 mei 2022, werd u opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, maar u was afwezig. Op 18 mei 2022, maakte u een medisch attest over (opgesteld op 18/05/2022) dat u niet aanwezig was wegens de ziekte van uw dochter (mail advocaat d.d. 18/05/2022, zie administratief dossier). Op 6 juli 2022, werd u opnieuw opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, maar u was opnieuw afwezig. Uw sociaal assistente zou uw nieuw adres niet hebben overgemaakt aan het CGVS, waardoor u uw oproepingsbrief niet had ontvangen (mail advocaat d.d. 06/07/2022, zie administratief dossier). Op 9 september 2022, werd u opnieuw opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud. U was aanwezig in de wachtzaal van het CGVS, doch weigerde mee te komen naar het interviewlokaal, omdat u zich medisch niet in staat voelde het interview te houden. Er werd aan u en uw advocaat uitgelegd dat u hiervan een medisch stavingstuk diende neer te leggen (dat u die dag niet in staat was om deel te nemen aan het interview) binnen de termijn van 14 dagen, en dat indien u bijzondere procedurele noden voor de toekomstige interviews wenste aan te halen, dat u hiervan ook (medische) stavingstukken diende neer te leggen (zie notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 09/09/2022, p. 1-2). Het CGVS ontving echter niets van u, waardoor er op 6 oktober 2022 een beslissing tot beëindiging van de behandeling van uw verzoek werd genomen (immers, onwettig niet aanwezig op het persoonlijk onderhoud). Uw advocaat vroeg daarop een heropening van uw verzoek, en maakte alsnog een medisch attest (opgesteld op 14/10/2022) over (zie mails van uw advocaat d.d. 14/10/2022; mail d.d. 17/10/2022; mail d.d. 19/10/2022; mail d.d. 26/10/2022). Op 26 oktober 2022, werd voorgaande beslissing tot beëindiging ingetrokken en uw dossier heropend. U werd vervolgens driemaal (03/04/2023; 04/05/2023; en 16/06/2023) gehoord door het CGVS.

Ter staving van uw verzoek, legt u volgende documenten neer: (1) Carnet de Santé (kopie); (2) medische documenten; (3) uw Angolese identiteitskaart (kopie); (4) Angolese identiteitskaart van uw dochter V. (Bijlage 26) (kopie); en (5) geboortecertificaat van uw dochter M. (Bijlage 26) (kopie).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal bepaalde **bijzondere procedurele noden** in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Aanvankelijk wordt er – in het formulier ‘beoordeling bijzondere procedurele noden’ (d.d. 10/03/2021) – enkel melding gemaakt van het feit dat u diabetes heeft. U legt ook een medisch stavingstuk neer (carnet de santé, zie groene map van het administratief dossier), waarin melding wordt gemaakt van deze diabetes alsook een hoge bloeddruk (Vragenlijst DVZ d.d. 23/05/2019, hierna DVZ-V L., p. 12).

Op 9 september 2022, toen u de kans werd geboden om uw nood aan bescherming toe te lichten, stelde u reeds aan het onthaal dat u zich daartoe niet in staat achtte en wenste evenmin een poging tot onderhoud te ondernemen. Er werd u gevraagd om deze medische ongeschiktheid te staven. Uw advocaat benadrukte verder dat u een ernstige medische aandoening zou hebben. Er werd door de Protection Officer dan ook gevraagd om deze te staven, indien u wenste dat hiermee in een volgend onderhoud werd rekening gehouden (bijzondere procedurele noden en maatregelen) (zie notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 09/09/2022, p. 1-2).

In een medisch attest van 14 oktober 2022, stelt uw dokter dat u sinds begin augustus 2022 melding maakte van pijn in het linkerborstgebied, die uw ademhaling hindert, en spraakproblemen. Er werd een MRI van de hersenen genomen (d.d. 30/09/2022) die afwijkingen vertoont die deze spraakproblemen zouden kunnen verklaren. Verder onderzoek werd nodig geacht. Uw dokter stelde dat ze de MRI zou toevoegen, maar deze werd niet ontvangen door het CGVS (zie mail advocaat 14/10/2022, in het administratief dossier).

Het CGVS liet u vervolgens weten dat u een vraag om inlichtingen met het verzoek uw bijzondere procedurele noden toe te lichten door middel van een medisch attest, zou krijgen. Er werd u ook uitdrukkelijk gevraagd om, indien er sprake is van een (objectief vastgestelde) medische aandoening die bijzondere procedurele noden met zich meebrengt, een duidelijke beschrijving van deze aandoening én de manier waarop deze het onderhoud zou kunnen beïnvloeden (door de arts) over te maken, opdat wij hiermee rekening konden houden tijdens de onderhouden. Er werd u ook meegedeeld dat bovenstaande MRI niet werd ontvangen (mail CGVS d.d. 27/10/2022, in het administratief dossier). In het daaropvolgende verzoek om inlichtingen werd er nogmaals duidelijk gesteld dat: “u werd reeds opgeroepen met het oog op een onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, waarbij u gewag maakte van ernstige medische problemen, doch het medisch attest dat u in dit kader voorlegde is onvolledig. Er is sprake van een MRI in bijlage die echter niet was bijgevoegd en de mogelijke invloed van deze medische situatie op het onderhoud en op uw vermogen er aan deel te nemen blijft onduidelijk. In het kader van een nieuwe oproeping vraag ik dan ook om dit attest te vervolledigen en uw medische problemen en hun concrete invloed op het onderhoud door een arts te laten beschrijven, zodat duidelijk wordt of er steunmaatregelen dienen genomen te worden en welke.” U kreeg één maand om de nodige documentatie over te maken (zie vraag om inlichtingen d.d. 27/10/2022, in het administratief dossier).

Op 9 november 2022, maakte u verscheidene medische attesten over, namelijk: attest (en voorschrift) van Dr. Ja. (d.d. 03/11/2022); MRI-rapport (d.d. 01/10/2022); rapport van de urgentiediensten van Doornik (d.d. 11/08/2022); consultatierapport (d.d. 24/03/2021); complete medische verklaring type 9ter (d.d. 29/09/2022); gastroscopieverslag (d.d. 22/10/2020); hospitalisatierapport (d.d. 15/02/2021); verslag van een hematologieconsult (d.d. 8/02/2021); en verslag van een hematologieconsultatie (d.d. 24/03/2021) (zie mail advocaat d.d. 09/11/2022 in het administratief dossier; medische documenten in de groene map). Dr. Ja. attesteerde dat u fysiek in staat bent om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud, indien dit plaatsvindt op uw eigen tempo en zonder druk.

Op 24 november 2022, maakte u nog een medisch attest over, waarvan uw advocaat stelt dat het meer gedetailleerd is, alsook (opnieuw) de resultaten van de MRI-analyse van 1/10/2022. Het attest betreft een verklaring van uw huisarts, Dr. N., dat u op dat moment (9/11/2022) ernstige problemen heeft met begrip, mondelinge en schriftelijke expressie en geheugen- en concentratieproblemen, gepaard met sensomotorische neurologische symptomen, wat mogelijks verklaard kan worden door de afwijkingen ontdekt op de cerebrale MRI van 30/09/2022 (zie mail d.d. 24/11/2022, in het administratief dossier; zie medische documenten in de groene map). De huisarts acht het daarom “weinig nuttig” dat u in het kader van uw asielpprocedure aanwezig bent. Het nut van uw aanwezigheid staat echter niet ter discussie, u diende een verzoek om internationale bescherming in en elke bijkomende informatie die u hierover kan verstrekken is, volgens het CGVS, nuttig. Een arts kan enkel oordelen over uw (al da niet tijdelijke) fysieke mogelijkheden om aanwezig te zijn en deel te nemen aan een onderhoud en over zaken die een invloed zouden kunnen

hebben op uw vermogen verklaringen af te leggen, waarbij het oordeel van een specialist (in dit geval een neuroloog), zwaarder doorweegt. Een conclusie van een neuroloog op basis van de MRI van 1 oktober 2022, ontbreekt echter volledig, hoewel u expliciet verzocht werd door de neuroloog van de urgentiedienst van Doornik, om zich met de resultaten van de MRI tot een neuroloog te wenden. Gezien in het verslag van de MRI wordt gesproken over verschillende oude letsels, wordt op 13 januari 2023, via uw advocaat, bij u geïnformeerd of u zelf of de arts een idee hebben wanneer de problemen die hieraan gelieerd zijn, zijn begonnen. Alsook, of u reeds in Angola last had van symptomen of deze slechts recenter zijn begonnen (zie mail CGVS d.d. 13/01/2023, in het administratief dossier). U liet geheel na te reageren op deze email.

Op 20 maart 2023, werd er door het CGVS gecommuniceerd dat in navolging van de ontvangen medische attesten, waaruit blijkt dat op 3 november 2022 Dr. Ja. (overigens na het raadplegen van verzoekster én na kennisneming van hetzelfde attest dat later opnieuw door Dr. N. wordt besproken) attesteert dat mevrouw fysiek in staat is deel te nemen aan een onderhoud dat op haar tempo plaatsvindt, u opnieuw zou worden opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS. Er wordt u verder meegedeeld in deze email dat er uiteraard op het moment van het onderhoud geïnformeerd zal worden op welke manier u zich ziet deelnemen aan het onderhoud. Er wordt u uitdrukkelijk gevraagd om, indien er nog concrete noden zijn waarmee dient rekening gehouden te worden, deze voorafgaand aan het CGVS over te maken. Er wordt benadrukt dat de Protection Officier uw (psychomedische) situatie zou in acht nemen (het aanpassen van het tempo van het onderhoud en van de aard van de vraagstelling, het nemen van de nodige pauzes en eventuele andere door u geopperde maatregelen) (zie mail CGVS d.d. 20/03/2023, in het administratief dossier). U maakte geen specifieke nood aan steunmaatregelen over.

U bevestigt later inderdaad uitdrukkelijk dat uw medische problemen pas zijn begonnen na uw DVZ-interviews (d.d. 23/05/2019 en 10/03/2021) (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 03/04/2023, hierna NPO 1 L., p. 7).

Om op passende wijze aan uw medische toestand tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.

Op 3 april 2023, werd u een eerste keer gehoord op het CGVS. Bij aanvang, werd er u door de Protection Officer meegedeeld dat zij op de hoogte was van uw medische complicaties en toestand, dus dat zij daar (tijdens dat interview) met u eens over wou praten: informeren hoe het met u gaat en hoe u het interview zelf ziet. Daarna, als u zich hiertoe in staat achtte, zou zij u verdere vragen over uw verzoek zelf stellen – waarmee u inderdaad instemde. Zij heeft daarop uitgebreid uitgelegd hoe het interview er zou uitzien en wat er van u werd verwacht. Er werd u ook benadrukt dat er voldoende pauzes zouden worden genomen en dat interview rustig zou worden aangepakt. Bovendien, kreeg u de kans om aan te geven indien het moeilijker ging voor u of indien u nood zou hebben aan een extra pauze (NPO 1 L., p. 2-3, 7). U kreeg vervolgens de gelegenheid om uw medische problemen en toestand uit te leggen: "ik ben toegekomen in 2019, omwille van problemen in Luanda, Angola. Ik kwam toe en deed een verzoek om internationale bescherming. Toen ik dit deed, vroegen ze me of ik ziek was. Ik was toen nog niet ziek, dus antwoordde 'neen.' Ik ben dan onderzocht geweest en ze stelden vast dat ik een vrij hoge bloeddruk en diabetes had. Ik ben dan met een behandeling begonnen in Klein Kasteeltje. Vervolgens werd ik doorgestuurd naar een centrum Yvoir, waar ik ook medische behandeling heb gehad. Dan begon Covid en verhuisde ik naar een dorp. Omwille van de medicatie werd ik ook nog steeds behandeld door een dokter. Ik was heel gestresseerd. Ik heb veel geleden door stress. Ik heb dan een trombose gehad, dat was vorig jaar. (...) Door mijn beroerte, ben ik aan de linkerkant verlamd. Ik heb problemen aan de linkerzijde. (...) Ik heb een zware druk op mijn hart en mijn benen zijn ook niet goed. Mijn rug is ook helemaal verkrampd. (...) Het zijn vooral gedachten. Dingen die ik heb meegemaakt in Angola. Als ik daaraan terug denk, dan doet het veel pijn. Die ziekte is hier gekomen. Vroeger had ik geen diabetes, geen hoge bloeddruk." U stelt ook dat u medicatie neemt en dat daardoor uw geheugen misschien niet meer zo goed werkt. Gevraagd om hierover meer te vertellen, stelt u enkel: "door die medicatie is het moeilijk om me te concentreren. Ik moet veel rusten en ben moe van de medicatie." U neemt medicatie voor uw diabetes, hoge bloeddruk en voor "uw hoofd" (Asaflow 80mg Ac Acetylsalicyl; Asaflow werkt in op de bloedplaatjes en behoort tot de groep van geneesmiddelen die het vormen van bloedklonters tegengaan) (NPO 1 L., p. 2-4, 7). Het CGVS merkt op dat er op de bijsluiter van Asaflow geen melding wordt gemaakt van geheugenproblemen (zie blauwe map). Desondanks blijkt u wel (tot op een zekere hoogte) te kunnen functioneren in uw dagelijks leven. Zo draagt u de zorg voor uw twee kinderen en huishouden (mits ondersteuning van uw oudste dochter en dochters van een vriendin), onder andere, soms een paar kleine boodschappen, koken, uw jongste dochter naar school brengen en halen, en contact met de school van uw kinderen. Daarnaast volgt u viermaal per week, gedurende vier uur, een cursus Frans, waar u vijftien tot twintig minuten naar onderweg bent (NPO 1 L., p. 4-6). U stelt vervolgens dat u uw injectie voor diabetes thuis heeft laten liggen. Er wordt dan ook beslist om het interview vroegtijdig stop te zetten, opdat u tijdig thuis bent voor uw injectie (NPO 1 L., p. 7, 10).

Op 4 mei 2023, werd u een tweede keer gehoord op het CGVS. Bij aanvang van het interview, werd er gevraagd naar hoe u zich voelde: "Redelijk. Het is deze week begonnen: ik heb een gevoel van spanning en heb ook een bloedneus gehad." De Protection Officer benadrukt u dat het interview rustig zal verlopen en dat er voldoende pauzes zullen worden gehouden, alsook dat indien u voelt dat het niet meer gaat, dat het interview zal worden stopgezet en de resterende vragen op een later interview zullen worden gesteld. U antwoordt daarop uitdrukkelijk: "ik zal zien of het gaat en als het niet meer gaat, zal ik het laten weten." De Protection Officer legt u daarop uitgebreid uit hoe het interview er zal uitzien, alsook wat zij van u verwacht. Voor de start van het interview, vermeldt u nog: "er zijn wel een aantal dingen die ik vergeten ben, door de stress, door de pijn, enz. Er zijn dingen die ik niet meer weet, maar ik zal mijn best doen om op uw vragen te antwoorden." Voor de start van het eigenlijke interview, wordt er u gevraagd of u nog eventuele vragen of opmerkingen heeft, waarop u aangeeft dat alles duidelijk is (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 04/05/2023, hierna NPO 2 L., p. 2-3). Er werd u vervolgens meermaals gevraagd of u graag een pauze wou houden, inclusief vooraleer u uw eigenlijke asielrelaas diende te vertellen (NPO 2 L., p. 8, 11, 17, 21, 25). De Protection Officer legde u ook uit dat zij bepaalde gebeurtenissen, elementen, van uw relaas verder diende te bevragen, dat zij begreep dat het mogelijks moeilijk was om hierover te praten, maar dat, aangezien deze gebeurtenissen aan de grondslag van uw vrees liggen, dat zij hier wel diende op in te gaan (NPO 2 L., p. 22-23). De Protection Officer besliste uiteindelijk – in samenspraak met u en uw advocaat, en aangezien er hoogstwaarschijnlijk toch een herconvocatie diende plaats te vinden – om het interview stop te zetten (na ongeveer drie uur), omdat u aangaf zich niet goed te voelen en pijn te ervaren (NPO 2 L., p. 25).

Op 16 juni 2023, werd u een derde keer gehoord op het CGVS. Er wordt u bij aanvang opnieuw gevraagd naar hoe u zich voelde, waarop u antwoordt: "Ik denk dat ik gisteren een hoofdschijn heb moeten laten doen en heb hier nog steeds hoofdpijn van. Ik heb ook slecht geslapen vannacht." De Protection Officer stelt daarop dat zij u zal uitleggen hoe het interview eruit ziet, en dat u dan kan beslissen of u zich in staat voelt om deel te nemen, waarop u stelt: "We kunnen beginnen en als het niet meer gaat, zal ik het aangeven." Ook na de uitleg over het interview, geeft u uitdrukkelijk aan om in staat te zijn om deel te nemen aan het interview. Tijdens de uitleg onderbreekt u de Protection Officer nog om te stellen: "Ik zal mijn best doen om te antwoorden. Sommige dingen kan ik me niet meer herinneren door mijn ziekte. De stress speelt ook mee. Ik zal mijn best doen om voldoende te herinneren. Zelfs gisteren nog zei mijn dochter 'mama, je weet toch dat je morgen interview hebt?' Ik was het helemaal vergeten. Ik zat met die onderzoeken in het ziekenhuis. Die was ik niet vergeten, maar het interview was ik wel vergeten. Gelukkig wist mijn dochter hier nog van." (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 16/06/2023, hierna NPO 3 L., p. 2-3). Opnieuw werd er u voldoende mogelijkheid tot pauze gegeven (NPO 3 L., p. 2, 3, 10, 16), inclusief wanneer u emotioneel werd nadat er u werd meegedeeld dat uw dochter P. ook een verzoek om internationale bescherming in België had lopen, werd u de nodige empathie en zorg getoond (NPO 3 L., p. 15-16).

Bovenstaande vaststellingen, in combinatie met een globale lezing van uw drie persoonlijke onderhouds, tonen dat u weldegelijk kon aangeven wanneer het interview niet meer kon worden verdergezet (of juist wel) én dat u duidelijk kon stellen wanneer u het antwoord op de vraag niet meer wist. Bij uitbreiding kon vastgesteld worden dat u in elk geval ten tijde van de drie onderhouds voor het CGVS normaal aanspreekbaar was en uit uw antwoorden bleek dat u de gestelde vragen kon begrijpen. Ondanks de inschatting (zie supra) van uw huisarts, Dr. N., was uw aanwezigheid op het CGVS dus bijzonder nuttig. Het CGVS houdt ook bij de beoordeling van uw verklaringen rekening met overgemaakte informatie met betrekking tot uw medische situatie. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst, toont het geheel aan de gegevens in uw administratief dossier en in dat van uw dochter M. P. A. (CG 22/24996), de **verwantschapsband** tussen jullie beide aan, onder andere, de opgegeven namen bij familieleden, de vergelijkbare asielrelaas en er werd aan jullie beiden een familiefoto getoond die jullie beiden herkenden en waarbij jullie de afgebeelde familieleden op dezelfde manier benoemden (zie administratief dossier; o.a. NPO 2 L., p. 11-16; NPO 3 L., p. 13; NPO 1 P., p. 11-14; NPO 2 P., p. 5-6). Jullie werden ook geconfronteerd met deze verwantschapsband, dewelke jullie niet ontkenden, doch jullie hielden allebei vol dat jullie niet op de hoogte waren van elkaars' aanwezigheid in België (NPO 3 L., p. 15-16; NPO 2 P., p. 6). Na instemming van jullie allebei, werden de contactgegevens van jullie advocaten uitgewisseld (NPO 3 L., p. 15-17; NPO 2 P., p. 6-7, 10; mail CGVS d.d. 03/08/2023, in het administratief dossier).

Bij terugkeer stelt u, voor uzelf en uw kinderen, vervolging te vrezen door zowel uw ex-partner J.M. – die u zou hebben mishandeld tijdens de relatie en, nadat u de relatie had stopgezet, bandieten naar uw huis heeft gestuurd om u fysiek en seksueel aan te vallen (en zelfs te doden) – als door de politieman waarbij u hulp probeerde te zoeken voor voorgaand probleem, maar die u verkrachtte en, nadat u dit probeerde aan te geven, u heeft bedreigd. Uw dochter M. P. A. (CG 22/24996) zou na uw

vertrek ook seksueel en fysiek mishandeld zijn geweest door een groep, gestuurd door uw ex-partner J.M., die op zoek was naar u (NPO 2 L., p. 21-22; NPO 3 L., p. 17; notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 22/02/2023, hierna NPO 1 P., p. 19-20).

Aangezien de vervolgingsfeiten die gepleegd zouden zijn tegenover uw dochter in essentie het gevolg zijn van uw problemen met ex-partner J.M., kunnen jullie beider verklaringen niet los gezien worden van elkaar. De (on)geloofwaardigheid van het ene relaas versterkt die van het andere relaas. Beide verklaringen en gehoorverslagen werden dan ook betrokken bij onderstaande weigeringsbeslissing.

Er dient te worden vastgesteld dat jullie er niet in geslaagd zijn om jullie vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS merkt op dat jullie jullie verklaringen ad hoc aanpassen aan de vraagstelling van de Protection Officer en eveneens, zo blijkt doorheen het verloop van jullie procedures (zie hieronder), aan elkaars eerdere verklaringen, dit ondanks jullie beweerde onwetendheid van elkaars aanwezigheid in België en gebrek aan enig contact. Zoals uit onderstaand (chronologisch) overzicht zal blijken lopen jullie verklaringen over jullie leven in Angola fundamenteel uiteen op verschillende cruciale punten, alsook onderling in jullie eigen verklaringen, vanaf dat u, de moeder, zou gescheiden zijn van uw eerste partner, P.'s vader, en de daaropvolgende relatie met J.M., die de kern vormt van jullie vrees, waardoor er bezwaarlijk nog geloof kan worden gehecht aan de relatie op zich, laat staan aan de vrees voor vervolging die uit deze relatie zou zijn verdergekomen. Reeds bij voorbaat, wenst het CGVS er op te wijzen dat er twijfels zijn bij jullie verklaringen dat jullie niet op de hoogte waren van elkaars' aanwezigheid in België (en zo onwetend zijn over elkaars' leven en problemen), aangezien jullie allebei in contact staan en stonden met verscheidene familieleden in Angola (u met uw moeder (P.'s grootmoeder), uw broer (P.'s nonkel), en zonen R. en F. (P.'s broers); P. met haar grootmoeder (uw moeder), vader en broers R. en F. (uw zonen)) (NPO 2 L., p. 3-4, 16-18; NPO 3 L., p. 4-5; NPO 1 P., p. 14; NPO 2 P., p. 3) doch zo weinig van elkaars verblijfplaatsen en leven op de hoogte zouden zijn. Er kan bovendien niet worden ingezien waarom jullie verblijfplaatsen voor elkaar geheim dienden te worden gehouden, zelfs nadat P. in hetzelfde land als u haar toevlucht had gezocht.

U diende een verzoek om internationale bescherming in op 5 april 2019. Het CGVS merkt hierbij op dat u dit verzoek om internationale bescherming laattijdig heeft ingediend. Immers, u kwam het Belgisch grondgebied reeds in januari 2019 binnen (DVZ-V L., p. 13; NPO 2 L., p. 18; NPO 3 L., p. 14; visumhit in de blauwe map van het administratief dossier). Doch, wendde zich pas op 5 april 2019 tot de Belgische autoriteiten. Hiermee rekening houdend dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende de nood aan bescherming. Van iemand die beweert te vrezen voor haar leven, vrijheid en fysieke integriteit, mag verwacht worden dat zij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Uw nalaten is reeds een negatieve indicatie voor uw voorgehouden vrees. U werd hiermee geconfronteerd, maar stelt simpelweg niet te weten waar u terecht kon om asiel aan te vragen (NPO 3 L., p. 14-15), wat echter geen verschoning vormt gezien, zoals hiervoor werd benadrukt, men mag verwachten dat u zich informeert.

U werd vervolgens uitgenodigd voor uw eerste interview op DVZ (Verklaring DVZ) op 23 mei 2019. U verklaarde heel uw leven in Petrangol te hebben gewoond (DVZ-V L., p. 6). U had een relatie met R.M. M. van 1990 tot 2004. Jullie hebben vier kinderen samen: R. (°1991), F. (°1996), P. (°2004) en V. (°2009). U had later een relatie van ongeveer één jaar met J.M.. U heeft met hem één kind: M. (°2017). P. en haar broers R. en F. wonen in Zango, terwijl V. en M. mee met u naar België zijn gekomen (Bijlage 26; DVZ-V L., p. 7-9).

U werd vervolgens uitgenodigd voor uw tweede interview op DVZ (CGVS Vragenlijst) op 10 maart 2021. Er kan hier reeds een eerste aanpassing – tegenstrijdigheid – met betrekking tot uw woonplaats, in functie van uw relaas omtrent de vervolgingsfeiten, worden opgemerkt: immers, u verklaarde plotseling dat u van Cazenga, waar u op dat moment woonachtig zou zijn geweest, naar Viana moest verhuizen (in september 2018), omwille van de gebeurtenissen (CGVS-V L.). Gevraagd naar uw problemen en vrees in Angola, verklaarde u bang te zijn van J.M.. Hij zou bandieten naar uw huis hebben gestuurd, die u in aanwezigheid van uw kinderen hebben verkracht. U kreeg hierdoor ook problemen met een politieman (infra, apart besproken aangezien P. hiervan geen melding maakt). Na uw vertrek, werd uw dochter P. ook verkracht door bandieten gestuurd door J.M. (CGVS-V L.).

Zoals hierboven reeds werd aangehaald, werd u op 13 mei 2022 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, maar u was afwezig. Op 18 mei 2022, maakte u een medisch attest over (opgesteld op 18/05/2022) dat u niet aanwezig was wegens de ziekte van uw dochter (mail advocaat d.d. 18/05/2022, zie administratief dossier). Op 6 juli 2022, werd u opnieuw opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud,

maar u was opnieuw **afwezig**. Uw sociaal assistente zou uw nieuw adres niet hebben overgemaakt aan het CGVS, waardoor u uw oproepingsbrief niet had ontvangen (mail advocaat d.d. 06/07/2022, zie administratief dossier). **Op 11 augustus 2022, zou u een bezoek aan de Spoed van Turnhout gebracht hebben. Kort daarop, op 23 augustus 2022, komt uw dochter zich aanmelden bij de Belgische autoriteiten, dient een verzoek om internationale bescherming in. Op 9 september 2022, werd u opnieuw opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud. U was aanwezig in de wachtzaal van het CGVS, doch weigerde mee te komen naar het interviewlokaal, omdat u zich medisch niet in staat voelde het interview te houden. Op 7 oktober 2022, werd P. uitgenodigd voor haar interviews op DVZ (Verklaring DVZ en CGVS Vragenlijst).** P. stelde dat zij sinds 2015 woonachtig was te Zango 2, Viana, waar zij werd grootgebracht door haar grootmoeder, omdat uw (ex-)partner haar niet meer wou. Haar broers en zussen wonen allemaal in Luanda, met hun vader. U, haar moeder, verblijft in een onbekend land in Europa – opvallend, zij verklaarde wel wanneer gevraagd of er een specifieke reden was voor haar verzoek in België dat zij haar moeder wenst te zoeken (DVZ Vragenlijst d.d. 07/10/2022, hierna DVZ-V P., p. 6-8, 11; CGVS Vragenlijst P. d.d. 07/10/2022, hierna CGVSV P.).

Gevraagd naar haar vrees, verklaarde zij dat ze in 2020 slachtoffer werd van seksueel geweld door een groep, die op zoek was naar u, haar moeder, en er van overtuigd waren dat zij wist waar u was aangezien uw ex-partner dit had gezegd. P. ontkende te weten waar u was, dat jullie geen contact meer hadden (CGVS-V P.).

Op 21 februari 2023, per mail van haar advocaat, maakte P. een aantal correcties aanvullingen en correcties op haar DVZ-interviews. U en haar vader zouden gescheiden zijn toen zij ongeveer acht jaar oud was, dus 2012. U ging later samenwonen met een gewelddadige man, die de oorzaak was van de door haar ingeroepen vervolging. P. woonde samen met u en deze man, en jullie werden allebei mishandeld door hem in deze periode, tot 2015, waarna zij bij haar grootmoeder is gaan wonen en geen contact meer had met u en uw partner (mail advocaat P. m.b.t. correcties en verduidelijkingen DVZ d.d. 21/02/2023).

Op 22 februari 2023, kwam P. een eerste maal langs op het CGVS voor een persoonlijk onderhoud. P. verklaarde dat de familie aanvankelijk samenwoonde in Cazenga, dat u en haar vader zijn gescheiden toen zij acht jaar oud was, dus 2012. U en de kinderen bleven in het huis wonen, en haar vader verliet de familiale woning (NPO 1 P., p. 6-7, 9). Over het contact met haar vader, verklaarde P.: "hij heeft het huis verlaten. Hij had een andere vrouw. We spraken niet veel meer, want die vrouw verdroeg ons niet." Hij zou naar Sao Paulo zijn verhuisd, maar zij heeft zijn huis nooit gezien (NPO 1 P., p. 7). **Jullie noemen hier dus reeds een geheel andere datum van de scheiding/einde van uw relatie: 2004 vs. 2012.** Eén of twee jaar na de scheiding (dus, 2013 of 2014), P. denkt dat zij toen negen jaar oud was (dus, 2013), kwam J.M., uw nieuwe partner, in beeld. Ze stelde dat de relatie eerder zou kunnen begonnen zijn, maar dat daar dan niemand van op de hoogte was (NPO 1 P., p. 7, 9). **Opnieuw noemen jullie een geheel andere datum, deze keer wat betreft de start van uw relatie met J.M.: ongeveer 2016 of 2017 (hij is de vader van uw dochter M. die werd geboren op 29 maart 2017, en u verklaarde dat jullie een korte relatie van één jaar hebben gehad) vs. 2013.** Na twee of drie maanden, in 2013 of 2014, is hij bij jullie ingetrokken. In het huis woonden op dat moment: u, zij (P.), J.M., V. en later werd u dan zwanger van M.. Broers R. en F. zijn na de scheiding nog even in de familiale woning blijven wonen, maar toen de relatie met J.M. begon, waren zij al wat ouder en zijn ze alleen gaan wonen (NPO 1 P., p. 8-10, 13; bevestigt tijdens volgende persoonlijk onderhoud: NPO 2 P., p. 4-5). Midden 2014, toen u opnieuw zwanger was, zijn volgens P. de fysieke mishandelingen door J.M. begonnen, zowel van u als van haar (NPO 1 P., p. 8). J.M. stelde vervolgens dat hij geen plaats en geld meer had voor P., dus u zou haar in mei 2015 hebben ondergebracht bij haar grootmoeder in Zango 2. Met betrekking tot deze datum kan nog opgemerkt worden dat P. eerst vaagweg verklaart dat het in 2015 was, dan gevraagd naar een maand stelt ze dat ze denkt dat het begin 2015 was (NPO 1 P., p. 5), om dan daarna plots te verklaren: "in 2015, op mijn verjaardag, in mei, dat vergeet ik niet." (NPO 1 P., p. 9). Nadat zij bij haar grootmoeder ging wonen, onderhielden jullie wel nog telefonisch contact (één of twee keer per week), tot het contact plots eindigde in mei 2019, waarbij uw nummer niet meer werkte (NPO 1 P., p. 11-12). **P. gaat hiermee rechtstreeks in tegen haar eigen correctie/aanvulling op haar DVZ-interviews, waar zij stelde dat jullie na 2015 geen contact meer hadden.**

Met betrekking tot uw 'huidige verblijfplaats', verklaarde P. dat ze eigenlijk **geen idee heeft waar u (en haar zussen V. en M.) naartoe zijn gegaan – in tegenstelling tot haar eerdere verklaring dat u in een onbekend land in Europa verbleef.** Zij stelde dat ze op een dag terugkwam van school en dat haar grootmoeder had gezegd dat u weg moest uit Angola, maar dat zij niet wou zeggen naar waar u ging, dus P. had geen idee waar u naartoe was. Zowel haar grootmoeder als broers stelden dat u op een betere plek zat. Ze dacht zelfs dat u gestorven was, hoewel haar werd gezegd van niet. P. verklaart dat haar broers het waarschijnlijk wel wisten, maar niet wouden zeggen, dat het beter was voor haar als ze het niet wist (NPO 1 P., p. 12-13). P. stelt zelfs dat ze dacht dat ze, bij haar vertrek uit Angola, naar u zou komen (NPO 1 P., p. 18, 22-23). Gevraagd of zij dan later, wanneer bleek dat ze u niet ontmoette, heeft gevraagd aan iemand waarom

ze haar niet naar u hebben gestuurd, antwoordt ze ontkennend: "neen, omdat ik dacht dat moeder mij had achtergelaten" (NPO 1 P., p. 18). Later stelt P. dan weer hierover: "eerst dacht ik dat ik mijn moeder ging vervoegen, als ik dat vroeg aan vader, werd hij zeer nerveus. Ik heb daar dan niets meer over gezegd, tot ik hier toekwam. Dat is mijn leven" (NPO 1 P., p. 26). **Zoals hierboven reeds werd aangestipt, het is minstens opvallend te noemen dat P. zo weinig op de hoogte is van uw verblijfplaats, gezien haar contact met de familie in Angola (NPO 1 P., p. 14).**

Op 3 april 2023, nam u een eerste maal deel aan een persoonlijke onderhoud op het CGVS. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud, verklaart u eerst in Cazenga te hebben gewoond, dan op uw acht of negen jaar (dus, 1982-1983) naar Petrangol te zijn verhuisd, en dan een vijftal maanden voor uw vertrek (dus, midden 2018) naar Viana te zijn verhuisd (NPO 1 L., p. 8, 10). Deze woonplaatsen liggen in lijn met uw DVZ-interview waar u over uw problemen vertelde (CGVS-V), maar zij gaan wel in tegen uw eerder DVZ-interview over onder andere uw personalia, waar u verklaarde uw gehele leven in Petrangol te hebben gewoond (DVZ-V) én tegen P.'s verklaring dat de familiale woning in Cazenga was.

Op 4 mei 2023, deed u een tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS. U verklaart daar dat u tot uw zeventiende (dus, 1991) in Cazenga heeft gewoond met uw familie (NPO 2 L., p. 4-5) – tegenstrijdig met uw eerder persoonlijk onderhoud. U ging vervolgens samenwonen, nog steeds in Cazenga, met uw ex-partner Kiangebene M., met wie u vier kinderen (R., F., P. en V.) kreeg (NPO 2 L., p. 4-5) - nog steeds tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen voor DVZ en het CGVS (namelijk u verklaarde eerder op dat moment in Petrangol te wonen), opvallend genoeg wel in lijn met P.'s verklaring dat de familiale woning in Cazenga was gelegen. Toen uw dochter V. één jaar was (dus, 2010), gingen jullie uit elkaar – tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat de relatie eindigde in 2004, en met P.'s verklaring dat de relatie eindigde in 2012. U verhuisde met de vier kinderen naar elders in Cazenga en uw ex-partner bleef in de gezinswoning (NPO 2 L., p. 5). De kinderen bezochten hun vader in het weekend (NPO 2 L., p. 5, 13) – geheel tegenstrijdig met P.'s verklaringen dat haar vader de familiale woning verliet, én dat ze bijna geen contact meer onderhielden én dat zij nooit in zijn nieuwe woning is geweest. U leerde vervolgens uw nieuwe partner J.M. kennen "zeven jaar" na de scheiding, in 2016 of 2017 (NPO 2 L., p. 5-6, 14) - geheel in strijd met P. die stelde dat de nieuwe relatie reeds begon één jaar na de scheiding, of zelfs vroeger (voor zij er iets van afwist). U en J.M. gingen samenwonen in Cacucaco, zonder de kinderen – J.M. stelde dat zijn huis te klein was – die bracht u onder bij uw moeder, hun grootmoeder, in Zango. Tijdens dit samenwonen, werd u slachtoffer van huiselijk geweld door J.M. (NPO 2 L., p. 5-8, 14, 21) – naast de vaststelling dat u nogmaals een geheel andere verblijfplaats opgeeft (Cacucaco), staan uw verklaring haaks op die van P.: immers, zij verklaarde dat J.M. bij jullie introk, en dat zij hierdoor ook, net zoals u, slachtoffer werd van mishandeling. Na een relatie van minder dan één jaar, verliet u hem, ging de kinderen opnieuw ophalen bij uw moeder en gingen jullie opnieuw met zijn allen (u en uw vijf kinderen, M. werd geboren) samenwonen in Cazenga (NPO 2 L., p. 6, 8-9, 14) – het CGVS herinnert er nogmaals aan dat u eerder verklaarde, op dat moment, in Petrangol te wonen. Na de aanvallen van de bandieten, woonde u één week bij uw moeder en verhuisde vervolgens naar Viana (in midden 2018). V. en M. verhuisden mee naar Viana, terwijl P., F. en R. (was al groter en woonde afwisselend bij grootmoeder en vader) bij hun grootmoeder bleven. Zij kwamen aanvankelijk soms op bezoek in Viana (NPO 2 L., p. 8-11). Er dient opgemerkt te worden dat de door u geschetste woonsituatie geheel tegenstrijdig is met P.'s verklaringen. Naast de hierboven reeds aangestipte flagrante tegenstrijdigheid wat betreft het al dan niet samenwonen van J.M. en P., dient er ook gewezen te worden op de compleet verschillende tijdlijn – immers, P. stelde vanaf 2015 al bij haar grootmoeder te wonen, zonder u ooit nog fysiek gezien te hebben – én de woonplaatsen van uw kinderen R. en F. – immers, P. verklaarde dat zij reeds de familiale woning hadden verlaten voor de start van de relatie met J.M.. Bijkomend, waar P. verklaarde dat zij u sinds 2015 niet meer fysiek heeft gezien maar dat jullie wel telefonisch contact onderhielden tot mei 2019, ontkent u nog contact met haar te hebben gehad na uw vertrek uit Angola (d.d. januari 2019) (NPO 2 L., p. 16).

Verder, u verklaart dat u driemaal bent aangevallen door bandieten, en hierbij driemaal werd verkracht (NPO 2 L., p. 7-8, 23-24). Net zoals bij DVZ (CGVS-V L.), verklaart u dat u werd verkracht in aanwezigheid van uw kinderen (NPO 2 L., p. 7, 9, 21). U wordt daarop uitdrukkelijk door de Protection Officer gevraagd of alle vijf uw kinderen aanwezig waren bij deze aanvallen, waarop u bevestigend antwoordt (NPO 2 L., p. 9). Later tijdens ditzelfde interview, bevestigt u nogmaals uitdrukkelijk dat uw vijf kinderen bij deze drie aanvallen aanwezig waren (zij werden vastgebonden en dienden toe te kijken hoe u werd verkracht) (NPO 2 L., p. 23-24). **Nochtans had P. hierover absoluut niets verteld. Bovendien, woonde zij in de periode dat u de aanvallen situeert (2017-2018), volgens haar verklaringen, reeds bij haar grootmoeder en had zij sinds 2015 geen contact meer gehad met u in persoon.**

Tot slot, met betrekking tot P.'s situatie, waarover u verklaart dat zij nog steeds in Zango bij haar grootmoeder woont, stelt u bij aanvang van het interview: "Ik heb ook verteld dat er daar nog een meisje is,

dat zij het moeilijk heeft en dat ze naar haar op zoek zijn. (...) er werd mij gezegd dat het dringend was, dat ze daar kon vertrekken. Ze is in gevaar. Ze wordt gezocht. Ze is al drie keer verkracht.” Uw zoon R. en uw moeder zouden u dit verteld hebben in januari of februari 2022, maar u heeft sinds dat moment geen contact meer te hebben gehad met uw broers, dus u stelt niet te weten hoe het met haar is op dat moment (NPO 2 L., p. 3-4, 15-16). Opvallend genoeg, verklaart u later in datzelfde interview daarna nog contact te hebben gehad met F. en R., midden 2022 (NPO 2 L., p. 16-17), én ontkent u nu uitdrukkelijk contact met uw moeder (of andere personen) (NPO 2 L., p. 16-18). In hetzelfde interview, spreekt u vervolgens ook over slechts één verkrachting in 2020 (NPO 2 L., p. 16, 22). **Deze tegenstrijdigheid komt de geloofwaardigheid van jullie gebrek aan informatie over elkaar dan ook niet ten goede. Bovendien is het ook opvallend dat u nog contact had met uw zonen – P.’s broers – vlak voor haar aanmelding in België.**

Op 16 juni 2023, vond er een derde persoonlijk onderhoud plaats met u op het CGVS. U wijzigt de verblijfssituatie opnieuw, en probeert zo uw verklaringen alsnog meer in lijn te brengen met die van uw dochter: Ondanks dat u tijdens een eerder interview herhaaldelijk verklaarde verkracht te zijn in aanwezigheid van al uw kinderen, stelt u plotseling (en spontaan, voor u op de hoogte werd gesteld dat het CGVS ook reeds met uw dochter sprak, NPO 3 L., p. 15) dat al uw kinderen aanwezig waren, met uitzondering van P. die bij haar grootmoeder sliep (NPO 3 L., p. 4-6). U gaat vervolgens verder en stelt dat P., in de periode dat jullie in Cazenga woonden, al deels bij haar grootmoeder woonde (uw overige kinderen woonden wel allemaal bij u). Eerst stelt u: “Zij ging meestal van school direct naar oma, en ze verbleef daar in het weekend. Alleen op de nacht van zaterdag op zondag kwam ze af.” Daarna verklaart u echter het geheel tegenovergestelde: “Zij verbleef van maandag tot vrijdag bij de oma om haar te helpen en op vrijdagavond kwam ze naar Zango, naar de moeder.” Gevraagd of u met ‘de moeder’ uzelf bedoelt, verklaart u dan weer: “In het weekend ging ze naar oma, van vrijdagavond tot maandagochtend, want daarna had ze school. In het weekend verbleef ze bij oma.” Ter bevestiging door de Protection Officer gevraagd of de regeling dus was van maandag tot vrijdag bij u en in het weekend bij haar grootmoeder, antwoordt u bevestigend. U stelt dat dit de regeling was sinds 2017 of 2018. Deze regeling zou zijn geweest tot u uit de wijk bent vertrokken en dan is P. definitief in Zango bij haar grootmoeder gaan wonen (NPO 3 L., p. 5-7). **Het CGVS vermoedt dat u, enerzijds, probeert om uw verklaringen aan te passen richting P.’s bewering dat zij reeds lang bij haar grootmoeder woonde – echter u blijft tegenstrijdig, aangezien P. verklaarde sinds 2015 voltijds bij haar grootmoeder te wonen, en u sinds dat moment niet meer fysiek heeft gezien – en, anderzijds, te remediëren dat P. toch niet aanwezig was bij de aanval en verkrachting – immers, P. heeft hierover nooit iets vermeld tijdens haar interviews. Opnieuw, ziet het CGVS hierin een aanwijzing dat jullie wel degelijk op de hoogte waren van elkaars aanwezigheid in België, daar jullie beide gedurende de procedure en nog voor jullie op de hoogte werden gebracht van elkaars aanwezigheid in België, verschillende van jullie verklaringen aanpassen zodat ze meer in lijn komen te liggen met het verhaal van de andere.** Wanneer u geconfronteerd wordt met het gegeven dat u tijdens een vorig interview herhaaldelijk had verklaard dat al uw kinderen aanwezig waren én met het gegeven dat P. helemaal niets over deze gebeurtenissen vertelt, antwoordt u: “Nee, ik weet het niet. Ik weet het niet, maar zij ging wel alle vrijdagen weg” (NPO 3 L., p. 16).

Bijkomend, **veranderen uw verklaringen over de aanvallen ook nogmaals.** Op DVZ, maakt u slechts melding van één aanval door bandieten (supra). In tegenstelling, tijdens uw tweede en derde persoonlijke onderhoud spreekt u herhaaldelijk over drie aanvallen (NPO 2 L., supra; NPO 3, p. 5). Maar, waar u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud nog stelde driemaal verkracht te zijn (supra), stelt u tijdens het derde persoonlijke onderhoud slechts tweemaal (de eerste twee aanvallen, tijdens de derde niet) verkracht te zijn (NPO 3 L., p. 5).

Ook **wat betreft P.’s situatie vertonen uw verklaringen opnieuw tegenstrijdigheden.** Waar u bij DVZ sprak over ‘een’ verkrachting (supra), dan bij uw tweede persoonlijk onderhoud aanvankelijk over drie verkrachtingen en dan vervolgens, zonder verklaring, over slechts één verkrachting (supra), om nu tijdens het derde persoonlijk onderhoud over twee aanvallen te spreken (NPO 3 L., p. 10-11).

Verder, ook **wat betreft contacten veranderen uw verklaringen opnieuw.** In tegenstelling tot uw vorig interview waar u o.a. verklaarde meermaals contact te hebben gehad met uw zoon R. en éénmaal met F., beide geëindigd midden 2022 (supra), verklaart u nu alleen contact te hebben met uw zoon F., en nooit contact te hebben gehad met uw zoon R., wat eindigde in 2021 en u deed nog geen nieuwe pogingen tot contact uit schaamte (NPO 3 L., p. 4-5, 13). **Ook uw verklaringen over het contact met uw dochter past u aan – in de richting van haar verklaringen voor het CGVS.** Immers, waar u tijdens eerdere interviews uitdrukkelijk heeft verklaard geen contact meer gehad te hebben met P. sinds uw vertrek uit Angola in januari 2019 (supra), een verklaring die haaks stond op P.’s bewering dat jullie regelmatig telefonisch contact onderhielden tot mei 2019 (supra), stelt u nu plotseling nog één of tweemaal met P. te hebben gesproken in juli of augustus 2019 (NPO 3 L., p. 11-12), **waarbij de tijdlijn alsnog tegenstrijdig blijft.** Gevraagd of u ooit

met haar over het incident heeft gesproken, antwoordt u ontkennend, doch stelt vervolgens dat u heeft geprobeerd om met haar contact op te nemen, maar dat zij weigerde u te spreken (NPO 3 L., p. 11-13).

Tot slot, werd u tijdens dit interview o.a. ook **geconfronteerd met de frappante tegenstrijdigheden omtrent woonplaatsen en contact, inclusief eventuele mishandelingen van P. door J..** U antwoordt hierop: "Dus ja, zij en V. waren nog klein. Ik werd later nogmaals zwanger en dan is de jongste geboren in 2017. Zij waren nog klein. Ik ging naar daar en kwam later terug. Toen de mishandelingen te hevig werden, ben ik weggegaan bij hem. Het is zo dat zij kind was en misschien de dingen op een andere manier zag en ervaarde, anders dan een volwassen persoon" (NPO 3 L., p. 16). **Uw verklaring biedt geen verschoning gezien de ernst van de tegenstrijdigheden, wat niet louter kan worden toegeschreven aan een verschil in ervaring/perceptie.**

Tot slot, op 6 juli 2023, werd P., uw dochter, voor een tweede keer uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS. Net zoals u, probeert zij spontaan nog haar verklaringen meer in lijn met die van u te brengen. Betreft haar verblijfplaats (bij haar grootmoeder): "We zijn uit elkaar gegaan in 2015, maar voordien bleef ik al bij grootmoeder tijdens de weekends. Ik woonde eigenlijk bij grootmoeder, niet meer bij moeder. Ik had geen respect meer voor moeder. Ik ging naar grootmoeder donderdag of vrijdag om te studeren. Dit was eigenlijk al bezig lang voor 2015. In 2015, maar ik weet de datum niet meer, ben ik voltijds bij mijn grootmoeder gaan wonen." Zij kan zich niet meer herinneren, wanneer dat is begonnen, enkel dat het al lang zo was (NPO 2 P., p. 3-4). **Er kan absoluut niet worden ingezien waarom P. zo'n belangrijk element niet eerder zou hebben gezegd. Het CGVS ziet hierin opnieuw een duidelijke indicatie dat jullie geprobeerd hebben om doorheen jullie onderhouden jullie verklaringen nog enigszins in lijn te brengen. Bovendien is jullie tijdssituering nog steeds geheel anders, aangezien u verklaarde dat zij afwisselend bij haar grootmoeder woonde sinds 2017 of 2018, en definitief verhuisde toen u naar Viana ging (midden 2018).**

Verder, zoals hierboven reeds werd opgemerkt, **veranderen ook jullie verklaringen over jullie onderling contact meermaals doorheen de verscheidende interviews. Tijdens haar laatste interview doet P. ook nog een poging om jullie verklaringen te laten overeenstemmen:** immers, waar zij vorige keer verklaarde dat jullie telefonisch contact onderhielden tot mei 2019, stelt zij nu plotseling dat u haar in 2020 (na haar verkrachting) heeft proberen bereiken, maar dat zij niet met u wou spreken (NPO 2 P., p. 4). **Opnieuw kan er niet worden ingezien waarom P. zo'n belangrijk element niet eerder zou hebben gezegd, in het bijzonder aangezien de Protection Officer haar heeft gevraagd wat het laatste is dat ze weet over uw moeder (en zij verwees naar uw vertrek uit Angola (NPO 1 P., p. 12). Deze opnieuw veranderende verklaring is een duidelijke aanwijzing dat jullie jullie verklaringen op elkaar trachten af te stemmen, zeker in het licht van de andere wisselende verklaringen over het contact.** Bijkomend, is het ook opvallend dat P., gevraagd naar het contact tussen u en haar broers in de periode nadat zij bij haar grootmoeder introk en zij wel contact onderhield met u, verklaart niet te weten of haar broers ook contact hadden met u (NPO 2 P., p. 4) – opnieuw een gegeven waarvan men zou vermoeden dat zij er wel van op de hoogte is.

Net zoals u, werd er ook **aan P. de kans geboden om te reageren op de veelheid aan tegenstrijdigheden:** "Vermits ik nog jong was, herinner ik me niet goed de datum. Mijn moeder vertelde dat haar partner niet bij ons woonde? Maar hij was altijd thuis, altijd in ons huis! Toen we bij grootmoeder zijn gaan wonen, sliepen mijn broers niet bij grootmoeder. Ik weet zelfs niet of moeder wist dat mijn broers er niet bleven slapen, terwijl ik er wel altijd was. Al die data die zij heeft gezegd, misschien weet ze het beter omdat ze ouder is. Ik herinner me het niet goed." (NPO 2 P., p. 7-8). Specifiek over de woonplaats na de scheiding en de start van de relatie met J.M., antwoordt P.: "Ik weet niet of ze is verhuisd of niet. Dat herinner ik me niet. 2017 zegt ze dat die relatie is begonnen met J.M.? Dat weet ik niet. Ik heb alleen maar op een zeker moment gezien dat ze zwanger was." (NPO 2 P., p. 8). Specifiek over het al dan niet inwonen en contact met J.M., stelt P. na confrontatie: "Wij woonden inderdaad enkele dagen bij grootmoeder, maar als wij van school kwamen en terug thuis waren, was hij er. Hij was soms gewelddadig met moeder en één keer heeft hij mij ook aangeraakt. Ik weet niet of moeder mij niet wou geloven." (NPO 2 P., p. 8). Specifiek over het einde van de relatie met J.M. en de daaropvolgende week waarop u en de kinderen bij uw moeder inwoonden (voor de verhuis naar Viana): "Tss, hij was reeds in ons huis. Zij zegt dat we maar even bij grootmoeder zijn ingetrokken? Tss. Ik verbleef continue bij grootmoeder" (NPO 2 P., p. 9). Specifiek over uw verhuis naar Viana met M. en V. en het achterblijven/wonen van P., R. en F. bij hun grootmoeder (en dat zij nog een periode op bezoek gingen in Viana): "Tss. Ik wist zelfs niet naar waar ze was. F. en R., voor zover ik me kan herinneren, sliepen daar helemaal niet." (NPO 2 P., p. 9). Geconfronteerd met het gegeven dat jullie nog tweemaal contact zouden hebben gehad na uw vertrek uit Angola, aankomst in België en verzoek om internationale bescherming in juli of augustus 2019, antwoordt P. simpelweg "mmmm" (NPO 2 P., p. 9). **Zelfs indien P.'s jonge leeftijd als verontschuldiging wordt aangenomen voor de verschillen in tijd – wat ook twijfelachtig is gezien de grote verschillen: 2013 vs. 2016-2017 – wordt er geen verschoning**

gegeven door P. (of door u) voor de andere tegenstrijdigheden. P. blijft zelfs gewoon vasthouden aan haar versie.

Ten overvloede, heeft het CGVS nog volgende bemerkingen.

Ten eerste, bent u vaag over de identiteit van uw ex-partner: "J.M.. Ik weet niet of het J.M. is of M. J." (NPO 2 L., p. 6). Bij DVZ, verklaarde u over hem dat hij 42 jaar oud was, geboren te Cabinda, van onbekende etnische afkomst en agnost (DVZ-V L., p. 7). In tegenstelling, op het CGVS stelt u niet te weten wat zijn leeftijd is (hij zou u nooit zijn geboortedatum hebben gezegd), noch van waar hij afkomstig is, maar wel dat hij Tambidia van etnische afkomst is en Katholiek gelovig, niet-praktiserend (NPO 2 L., p. 13-14).

Ten tweede, legt u inconsistente en vage verklaringen af over het incident met de politieman.

Na de drie aanvallen, stelt u dat een persoon u heeft aangeraden om hulp te zoeken bij de politie voor de problemen met uw ex-partner (NPO 2 L., p. 8, 21, 24; NPO 3 L., p. 6-7). Aanvankelijk verklaart u dat deze persoon uw buurvrouw G. was (NPO 2 L., p. 24). Echter, tijdens uw volgend persoonlijk onderhoud, verklaart u dat het uw vriendin van de markt, Jo. was (NPO 3 L., p. 7-8, 10).

Betreffende de politieman, u stelt zijn naam niet te weten: "Ik weet zijn naam niet. Hij is een autoriteit. Ik heb zijn naam niet gevraagd" (NPO 2 L., p. 22). Tijdens een volgend gehoor, stelt u echter zijn naam te zijn vergeten door de stress en de tijd die er overheen is gegaan – maar, in tegenstelling tot uw voorgaand gehoor, zou u de naam dus wel ooit geweten hebben (NPO 3 L., p. 8). Ook verklaarde u eerst dat u zich niet meer kon herinneren tot welk politiekantoor hij behoorde, omwille van uw ziekte en de periode die er overheen is gegaan (NPO 2 L., p. 22). Tijdens uw volgend gehoor, kan u deze plots wel beantwoorden: "Op zijn dienst, in Cazenga, in die wijk." (NPO 3 L., p. 9).

Op DVZ, maakte u melding van dreigtelefoons én dat de politieman medewerkers stuurde om u te zoeken en te bedreigen, die u ook vertelden dat de politieman u zou doden (CGVS-V L., p. 3). In tegenstelling, op het CGVS maakt u plotseling enkel melding van een telefoongesprek, waarin de politieman u heeft gezegd dat hij wist wat u had gedaan en bedreigde met valse beschuldigingen. Uitdrukkelijk gevraagd of er nog andere zaken zijn gebeurd, of hij u nog vaker contacteerde, antwoordt u ontkennend, dat u gewoonweg een ander telefoonnummer had genomen (NPO 3 L., p. 9-10). U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden: "Dat was niet de politieman, dat was de vader van het kind. De politieman, nadat hij mij bedreigd had, heb ik een ander telefoonnummer genomen. Hij probeerde me opnieuw te bellen en dan heb ik een nieuw telefoonnummer genomen. Het waren te veel bedreigingen." (NPO 3 L., p. 15). Ten eerste, gaat u hier in tegen uw eerdere verklaringen dat er buiten het ene gesprek niets meer is gebeurd, en, ten tweede, werd er u ook eerder uitdrukkelijk gevraagd of uw expartner nog iets anders deed buiten die bandieten sturen waarop u enkel een ontwijkend antwoord gaf ("Ik heb mijn huis verlaten en kwam niet meer buiten, enkel om mijn documenten te regelen. Ik sprak met mijn vriendin, degene die overleden is, die zei dan nog dat zij hem had gezien dat hij op zoek was naar mij, want hij wist niet dat ik vertrokken was, hier ben." (NPO 3 L., p. 10)), en ten derde, heeft u bij DVZ weldegelijk uitdrukkelijk (en herhaaldelijk) verklaard dat het de politieman was die mensen op u af stuurde.

Bijkomend, waar u eerst verklaart: "De anderen (kinderen P., R. en F.) kwamen me bezoeken. Het was moeilijk om naar mij te komen, want de politieman had foto's van de kinderen en daardoor kon hij ze ook herkennen en beginnen vervolgen. (...) Ik was bang dat die man ze zou zien, volgen en zo weten waar ik verbleef, want ik zat ondergedoken" (NPO 2 L., p. 11), stelt u tijdens een volgend interview uitdrukkelijk dat de politieman uw dochter P. niet kent (NPO 3 L., p. 11).

Verder, het is het ook geheel absurd dat u klacht zou indienen tegen de politieman bij hemzelf, of zelfs maar in het politiekantoor van de wijk waar hij werkt (NPO 3 L., p. 9). Door de Protection Officer gevraagd of u dan niet bang was dat er met uw klacht niets zou gebeuren – immers, het was tegen hemzelf – antwoordt u ontwijkend: "Ik wou met iemand met verantwoordelijkheid daar spreken. Ik wist niet dat hij de enige verantwoordelijke was. Het was een klein politiebureau van de wijk. Ik dacht dat ik misschien met iemand anders kon spreken, maar dan bleek hij de enige chef te zijn." (NPO 3 L., p. 9). U laat ook geheel na om te vermelden – wat u eerder bij DVZ wel had gedaan (CGVS-V L., p. 3; NPO 2 L., p. 21) – dat u uw telefoonnummer achterliet (NPO 3 L., p. 10). U vermeldde op DVZ ook niet dat het over dezelfde persoon zou gaan (CGVS-V L., p. 3).

Tot slot, blijkt P. ook geheel onwetend over deze problemen, en eigenlijk ook slechts summier over de problemen met J.M. – immers P. lijkt niet op de hoogte van de aanvallen door bandieten. Gevraagd naar wat zij weet over uw problemen: "Ik denk dat ze problemen had met stiefvader, omdat hij gewelddadig was. Ik denk dat hij op zoek was naar haar, omdat zij verdwenen was met zijn dochter. Ik denk dat het dat is." Zij stelt

niets anders te weten. Gevraagd of ze nog heeft geprobeerd om meer informatie te bekomen: "Neen, want niemand antwoordde mij. Ik dacht altijd dat moeder mij niet meer wou. Ik beschouwde grootmoeder als moeder vermits zij mij grootgebracht." Gevraagd of ze heeft geprobeerd en niet gelukt of gewoon niet geprobeerd, antwoordt ze dat ze heeft geprobeerd bij haar grootmoeder, maar dat deze kwaad werd en niet wou antwoorden. P. deed geen andere pogingen. Door de Protection Officer geopperd tegen P. dat zij slachtoffer werd van geweld verbonden met uw problemen, dat ze zich daarom kan voorstellen dat P. hierover meer wenste te weten: "Ik weet dat ze (grootmoeder) heeft gezegd dat moeder is weggegaan, omdat ze het niet meer uithield." Gevraagd of P., sinds ze in België is aangekomen, nog bij iemand heeft geïnformeerd naar uw problemen, antwoordt ze ontkennend (NPO 1 P., p. 26).

Ten derde, werd er een Facebookaccount van P. teruggevonden, wat het gebrek aan geloofwaardigheid van jullie verklaringen enkel verder bestendigt.

P. verklaart, over de periode na haar verkrachting, dat zij in mei 2020 het hospitaal verliet: "Ik bleef alleen maar op mijn kamer. Ik kwam niet meer buiten." In 2021, kwam zij voor het eerst opnieuw buiten. Gevraagd of zij in die periode (nadat zij terugkwam uit het ziekenhuis en tot zij opnieuw buitenkwam in 2021), nog contact heeft gehad met de buitenwereld, antwoordt zij ontkennend. Zij stelt ook uitdrukkelijk geen contact te hebben gehad met familie en vrienden (behalve grootmoeder, vader en broers). Uitdrukkelijk door de Protection Officer gevraagd naar alle vormen van contact zoals berichten, brieven, bellen, enz. met familie of vrienden, antwoordt zij opnieuw ontkennend, **"Ik heb me totaal afgesloten."** In september of oktober 2021, besloot zij terug te keren naar school: "Ik zette me alleen achteraan in de klas. Ze hebben gesproken met een persoon van de psychologie om mij te helpen. Maar, ik zei bijna niets." Gevraagd of dit de eerste keer was dat zij opnieuw contact had met haar vrienden na het incident, antwoordt zij bevestigend, dat vrienden dachten dat zij ziek was, omdat ze aan grootmoeder had opgedragen dit te zeggen tegen hen (toen ze begin 2021 langskwamen) (mail advocaat P. m.b.t. correcties en verduidelijkingen DVZ d.d. 21/02/2023; NPO 1 P., p. 21-24). Gevraagd naar sociale media, stelt P. vroeger Facebook te hebben gehad, maar dat deze werd gestolen voor het incident (Ik weet niet of het misschien zelfs niet dezelfde personen zijn die het hebben gedaan). **Op P.'s Facebookprofiel – 'P.L.Y.', dat door P. werd bevestigd als zijnde het hare – kunnen verscheidene posts (foto's, statussen en reacties/gesprekken) worden gevonden doorheen 2020** (zie blauwe map van het administratief dossier). P. werd hiermee geconfronteerd: "Ik weet het niet. Toen ik foto's nam met vrienden, stuurden deze vrienden de foto's naar mijn account. Ik gebruikte het account niet meer. Ik denk dat de persoon die mijn account stal, misschien die foto's met mijn vriendinnen gebruikte en publiceerde." Gewezen op het feit dat er veel selfies tussenstonden, antwoordt zij opnieuw dat vriendinnen foto's naar haar account stuurden. Erop gewezen dat er in de comment secties van haar posts ook over en weer wordt gepraat, stelt zij dat zij dit inderdaad deed vooraleer haar account werd gestolen. Erop gewezen dat dit ook gebeurde doorheen 2020, antwoordt P.: "Neen, want ik kwam niet op sociale netwerken. Ik weet het niet, tenzij hij aan het converseren was met de personen en deed alsof ik het was." (NPO 1 P., p. 29-30). Het is maar weinig waarschijnlijk dat iemand uw account zou stelen en zich hiermee zou bezighouden én dat uw vrienden hier niets van doorhebben.

Veder, blijkt dat dit **Facebookaccount ook bevriend was met een account van 'V. M.', de naam van uw dochter aanwezig bij u in België.** P. werd met deze specifieke connectie geconfronteerd, maar stelde zich hierover niets te herinneren (NPO 1 P., p. 30). Opvallend is ook dat het Facebookaccount van V. later enkel afgeschermd kon worden teruggevonden en de connectie met P.'s account was verdwenen (zie Facebook-screenshots in de blauwe map).

Tot slot, er dient op gewezen dat er ook nog talloze tegenstrijdigheden en incoherenties met betrekking tot de timing van uw asielrelaas kunnen worden teruggevonden, deze werden echter niet betrokken bij bovenstaande argumentatie, gezien uw medische voorgeschiedenis. De tegenstrijdigheden die wel gebruikt werden acht het CGVS voldoende fundamenteel om de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas aan te tonen, zelfs met uw medische problemen in ogenschouw genomen. Het geheel van uw verklaringen geeft immers blijk van voldoende tegenwoordigheid van geest om doorheen de procedure nog te trachten jullie verklaringen op elkaar af te stemmen en de herhaaldelijke vaststelling dat u (en uw dochter) jullie antwoorden aanpassen naargelang de vraagstelling van de Protection Officer, kan bezwaarlijk aan uw (beweerde) geheugenproblemen worden geweten.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot tegenstrijdige verklaringen tussen u en uw dochter P., alsook in uw eigen en haar eigen verklaringen onderling, onder andere wat betreft de woonplaatsen, jullie contacten, het contact met en de woonplaats van J.M., de aanvallen van de bandieten, uw problemen met de politieman en de aanval op P., maakt dat er geen geloof meer gehecht kan worden aan de door jullie aangehaalde problemen en bijhorende vrees. Bijgevolg, kan er in uw hoofd (en van uw kinderen) geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor

vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

*U legt uw Angolese identiteitskaart, de Angolese identiteitskaart van uw dochter V. en het geboortecertificaat van uw dochter M. neer. Deze documenten ondersteunen uw verklaringen betreffende **jullie identiteit en Angolese nationaliteit** (per mail advocaat d.d. 13/06/2023, zie groene map van het administratief dossier).*

*U verklaart dat de **paspoorten** van u en de kinderen zijn gestolen in België, maar deed hiervan geen aangifte (NPO 2 L., p. 18-19). U stelt aanvankelijk dat u normaal wel aan kopieën kan komen van de gestolen paspoort – uw broer heeft de reis geregeld, dus hij zou normaal wel over kopieën beschikken – (NPO 2 L., p. 20-21) doch, ondanks dat u hiervoor een maand de tijd kreeg, kan u deze niet voorleggen. U stelt dat uw broer deze niet vond, enkel identiteitskaarten (NPO 3 L., p. 3-4).*

*Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven **opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud** die naar u werden verstuurd op 23 augustus 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

In een enig middel beroept verzoekster zich op de appreciatiefout en schending van:

*“- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”.*

Verzoekster geeft een korte toelichting bij de geschonden geachte bepalingen en beginselen.

Verder ontwikkelt zij het middel als volgt:

“2. Toepassing in casu

2.1. Asielmotieven en voorgelegde documenten

In geval van terugkeer naar Angola vreest verzoekster vervolging door haar ex-partner, Meneer J.M., als door de politieman die haar heeft verkracht. Ze vreest dezelfde voor haar kinderen. Verzoekster baseert haar vresen op de vroegere vervolging en bedreigingen die ze heeft ondervonden (fysieke en seksuele mishandeling en bedreiging) en die een aanwijzing vormen voor toekomstige vervolging (art. 48/7 VW).

Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming ledge verzoekster de volgende documenten voor:

- Carnet de Santé (kopie);*
- Medische documenten;*
- Haar Angolese identiteitskaart van Mevrouw A.L.;*
- De Angolese identiteitskaart van verzoeksters dochter V.;*
- De geboortecertificaat van Margarita;*

2.2. Samenvatting van de bestreden beslissingen

[...]

2.3. Gegrondheid van de aanvraag

2.3.1. Relevante algemene informatie - Geweld tegen vrouwen in Angola

Er moet worden gewezen dat geen van de elementen die aan het verhaal van de betrokkenen ten grondslag liggen, door het CGVS objectief werden onderzocht noch geanalyseerd - het CGVS heeft inderdaad hun verzoeken enkel verworpen wegens gebrek aan samenhang en geloofwaardigheid.

Bij de analyse van het dossier van de betrokkenen moeten echter verschillende basiselementen in het oog worden gehouden om haar verhaal in een objectieve context te plaatsen.

Uit verscheidene bronnen is het vastgesteld dat het geweld tegen vrouwen in Angola is een wijdverbreid probleem.

In een nota van de "CMI" (CHR Michelsen Institute) kan men lezen (beschikbaar op [URL] - eigen onderstreping): [...]

De wetgevingsgeschiedenis van het land biedt een relevant inzicht in de aanpak van geweld tegen vrouwen (ibidem): [...]

Meer dan een kwart van de vrouwen in Angola meent het slachtoffer te zijn geweest van geweld, volgens de OESO1. Uit een recent onderzoek blijkt dat geweld tegen vrouwen, met name huiselijk geweld, veel voorkomt in Angola: [...]

Uit algemene informatie blijkt ook dat de Angolese autoriteiten niet in staat zijn vrouwen tegen dergelijk geweld te beschermen: [...]

Alle deze algemene informaties en elementen moeten op zijn minst in rekening gehouden zijn voor het lezen van het verhaal van de betrokkenen en om hun verklaringen in de algemene context van Angola te plaatsen.

2.3.2. Wat betreft de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van de betrokkenen en hun medische /psychologische toestand

Verwerende partij wijst op tegenstrijdigheden in de verklaringen van de betrokkenen, waardoor de geloofwaardigheid van hun relaas wordt ondermijnd. Het CGVS is er evenmin van overtuigd dat ze niet op de hoogte waren van elkaars aanwezigheid in België en stelt dat ze haar antwoorden heeft aangepast naarmate hun ondehorden vorderden.

Allereest herhalen de betrokkenen dat ze niet op de hoogte waren van elkaars aanwezigheid in België voordat het CGVS hen op de hoogte bracht. Hun reactie toen ze dit vernamen was er een van echte shock [...]

P. was boos op haar moeder omdat ze haar had verlaten en niet naar haar op zoek was; ze hield haar moeder verantwoordelijk voor de situatie en voor haar aanslag. Haar hele reis was georganiseerd door haar vader, maar ze was zich totaal niet bewust van de aanwezigheid van haar moeder in België.

Bovendien is de motivering van de beslissing met betrekking tot de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van de betrokkenen twijfelachtig, aangezien het CGVS geen rekening heeft gehouden met verschillende factoren (de medische en psychologische situatie van de betrokkenen en P.'s jonge leeftijd) die deze tegenstrijdigheden kunnen rechtvaardigen.

De betrokkenen hebben talrijke medische stukken overgelegd waaruit kan worden geconcludeerd dat :

- Mevrouw A.L. lijdt aan sensomotorische neurologische symptomen, concentratie problemen en ernstige problemen heeft met begrip, mondelinge en schriftelijke expressie en geheugen;

- P. is erg kwetsbaar door de traumatische gebeurtenissen die ze in haar land heeft meegemaakt en heeft moeite om te praten over wat haar in Angola is overkomen vanwege haar jonge leeftijd.

Hoewel verwerende partij met deze factoren rekening heeft gehouden in het kader van de bijzondere procedurele noden, moet worden vastgesteld dat zij er helemaal geen rekening mee heeft gehouden bij de analyse van hun verklaringen, terwijl er geen twijfel over bestaat dat de hun verweten tegenstrijdigheden het gevolg zijn van deze medische problemen.

Hoewel P. medische attesten heeft overgelegd die haar toestand van kwetsbaarheid aantonen, heeft het CGVS de oorsprong van deze toestand helemaal niet onderzocht en heeft het zich beperkt tot het aanwijzen van tegenstrijdigheden om te concluderen dat zij ongeloofwaardig was.

Het CGVS heeft op geen enkel moment getracht een volledig licht te werpen op deze medische toestand, die nochtans getuigt van een traumatische ervaring en die een ernstige aanwijzing vormt van vroegere vervolging en geloofwaardigheid verleent aan haar relaas van het misbruik dat ze hebben ondergaan, zoals door uw Raad is erkend in arrest nr. 235 277 van 17 april 2020: [...]

De verplichting voor de asielinstanties om de oorsprong van de door een medisch/psychologisch document aangevoerde nawerkingen te onderzoeken en de risico's die daaruit voortvloeien te beoordelen, is ook bevestigd door de Raad van State in arrest nr. 252 294 van 2 december 2021: [...]

Daarnaast verklaarden de betrokkenen dat ze moeite hadden om zich precieze data te herinneren (NPO 2/3 A.L., pg. 2 ; NPO P. 1, pg. 8). Bovendien was P. zeer jong ten tijde van de gebeurtenissen en het is dan ook logisch dat ze zich geen data kan herinneren van gebeurtenissen die plaatsvonden toen ze iets ouder was dan 10 jaar.

P. dacht dat ze in 2004 geboren was, maar haar moeder legt een kopie van haar geboorteakte over (stuk 3), waaruit blijkt dat ze in 2003 geboren is, wat duidelijk haar onwetendheid over data aantoont.

Ter verduidelijking verstrekken de betrokkenen de volgende toelichtingen over de gebeurtenissen die hebben geleid tot hun vertrek uit het land:

- Mevrouw A.L. is ongeveer in 2012 definitief gescheiden van de vader van haar kinderen, maar daarvoor waren ze al uit elkaar gegaan na een aantal ruzies;

- (Ongeveer) in 2016 ontmoette Mevrouw A.L. Meneer J.M.: ze werden eerst vrienden en begonnen daarna een romantische relatie. Meneer M. is nooit officieel in haar huis komen wonen, maar hij kwam meerdere dagen en vertrok weer voordat hij terugkeerde.

- P. woont sinds 2015 bij haar grootmoeder. Het verblijf van P. bij haar grootmoeder was niet duidelijk geregeld: soms ging ze er in het weekend heen, soms door de week.

- De betrokkenen hebben geen telefonisch contact meer gehad sinds Mevrouw A.L. Angola heeft verlaten; Mevrouw A.L. heeft in juli-augustus 2019 contact gehad met haar zonen en heeft in 2020 geprobeerd contact op te nemen met haar dochter, maar tevergeefs;

Uw Raad heeft in ieder geval al geoordeeld dat een mogelijke twijfel over de realiteit van het verhaal van verzoeker niet afdoet aan de vraag of er sprake is van vrees voor vervolging (CCE, nr. 229.265, 26.11.2019: [...])

Bovendien heeft uw Raad ook erkend dat als er nog "grijze zones" overblijven en de geloofwaardigheid van verzoeker wordt verzwakt door bepaalde inconsistenties of tekortkomingen als gevolg van zijn kwetsbaarheid, de twijfel hem uiteindelijk ten goede moet komen (CCE, nr. 226 913, 30.09.2019) : [...]

Dezelfde redenering moet worden toegepast in casu.

2.3.3. Wat betreft de "laattijdige" indiening van het asielverzoek van Mevrouw A.L.

Het CGVS verwijt Mevrouw A.L. dat ze 3 maanden heeft gewacht alvorens haar verzoek om internationale bescherming in te dienen, hetgeen onverenigbaar zou zijn met het gedrag van een persoon die vervolging vreest.

Het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen heeft het volgende verklaard over de "laattijdige" indiening van een verzoek om internationale bescherming: [...]

Toen Mevrouw A.L. in België aankwam, was ze met haar jonge kinderen volledig verloren en wist ze niet waar ze terecht kon om hulp te vragen en haar verzoek om internationale bescherming in te dienen. Ze probeerde eerst bij te komen van de reis en een onderdak voor haar kinderen te vinden, en pas later won ze informatie in over de asielprocedures in België en ging ze naar de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ook moet rekening worden gehouden met de medische en psychologische toestand van Mevrouw A.L., die volledig getraumatiseerd was door de gebeurtenissen die hebben geleid tot haar vertrek uit Angola en zeer kwetsbaar was toen zij in België aankwam.

Bovendien werd eraan herinnerd in arrest nr. 261 881 van 8 oktober 2021 dat : [...]

Bijgevolg kan worden gesteld dat het tijdsverloop tussen haar aankomst in België en de indiening van haar verzoek om internationale bescherming gerechtvaardigd is gelet op haar gezondheidstoestand en medische problemen.

Deze laattijdige indiening doet dus geen afbreuk aan het bestaan van haar vrees voor vervolging. In elk geval zij eraan herinnerd dat de asielautoriteiten verplicht zijn de vrees van verzoekster voor vervolging objectief te onderzoeken, ongeacht het bestaan van een zogenaamd "laattijdige" asielverzoek.

2.3.4. Wat betreft de problemen van Mevrouw A.L. met de politieman

Het CGVS is van mening dat de verklaringen van Mevrouw A.L. over het incident met de politieman vaag en inconsistent zijn.

Ten eerste wil Mevrouw A.L. verduidelijken dat het wel degelijk Jo. was, haar buurvrouw en vriendin van de markt, die haar had aangeraden om met de politieman te spreken. De voornaam "G." was ongetwijfeld het resultaat van een verkeerde vertaling of verwarring door de tolk, gezien de nabijheid van de twee voornamen. Ten tweede kon verzoekster zich de naam van de politieman niet herinneren en kon zij geen verdere informatie over hem geven, maar hij behoorde tot het politiekantoor in haar buurt, in Cazenga. Hij heeft haar herhaaldelijk telefonisch bedreigd maar hij was niet degene die de bandieten naar haar huis stuurde - het was haar voormalige partner J.M.. Het is logisch dat P. niet op de hoogte was van deze problemen, gezien het feit dat alleen haar moeder het doelwit was van deze bedreigingen, dat ze nog niet bij haar grootmoeder woonde en dat Mevrouw A.L. haar hierover niets heeft verteld, gezien haar jonge leeftijd.

Ten derde als Mevrouw A.L. opnieuw naar dit politiekantoor is gegaan om een klacht in te dienen tegen deze politieagent, was dat omdat ze geen ander alternatief had: er waren geen andere politiekantoren in de regio en ze wist niet met wie ze contact kon opnemen. Ze dacht dat ze met iemand anders kon praten, maar toen ze daar aankwam, beseftte ze dat de politieagent de baas was en dat ze geen enkele beschermende maatregel zou kunnen krijgen.

Mevrouw A.L. heeft gedetailleerde verklaringen afgelegd over haar ontmoeting met de politieagent en de door hem geuite bedreigingen, zodat er geen reden is om aan de geloofwaardigheid van deze problemen te twifelen.

Gezien de gezagspositie van deze politieman en het ontbreken van bescherming door de Angolese autoriteiten (zie supra), werd aangetoond dat Mevrouw A.L. aan verdere vervolging zou worden blootgesteld indien ze naar Angola zou terugkeren.

2.3.5. Wat betreft de aanval op P. en haar activiteiten op Facebook

Het CGVS trekt ook de aanval op P. in twijfel en merkt op dat ze verschillende foto's op haar Facebookaccount had gepubliceerd waaruit activiteiten na haar aanval blijken, in tegenstelling tot wat ze had beweerd.

Ten eerste willen de betrokkenen duidelijk maken dat P. één keer is verkracht. De verwarring tussen de hun verklaringen het gevolg van een communicatieprobleem en een misverstand: Mevrouw A.L. kreeg van haar familie te horen dat haar dochter meermaals was verkracht en herhaalde deze verklaringen tijdens haar

onderhoud, maar kon dit niet bevestigen. P., die het rechtstreekse slachtoffer is van deze aanval, bevestigt dat er maar één verkrachting was.

Ten tweede houdt P. opnieuw vol dat ze helemaal niet naar buiten is gegaan na de aanval en dat de activiteit op haar Facebook account het resultaat was van een hack. P. sprak spontaan over het feit dat haar account was gestolen, zodat er geen reden is om hieraan te twijfelen (NPO 1 P., pg. 29).

Ze neemt ook aan dat het deze persoon was die V. moest toevoegen aan Facebook / haar uitnodiging accepteren, omdat P. haar Facebook-account niet meer gebruikte nadat het was gestolen en V. nog te klein was om een account te hebben.

Er zij op gewezen dat P. gedetailleerde uitleg heeft gegeven over haar aanval, waaruit een reëel gevoel van ervaring bleek, en dat het CGVS zich in zijn beslissing niet heeft uitgesproken over de geloofwaardigheid hiervan. Deze aanval toont echter de bedreigingen tegen het gezin aan en bevestigt de vrees van verzoeksters voor vervolging.

2.3.6. Wat betreft het vertrek van P. en het gebruik van een vals paspoort

Verwerende partij vond het vreemd dat P. op een vals paspoort had gereisd, terwijl zij nooit problemen had gehad met de Angolese autoriteiten.

Zoals P. uitlegde, was het haar vader die de organisatie van haar vertrek regelde en contact opnam met een smokkelaar. Er werden stappen ondernomen om P. aan een paspoort te krijgen, maar dit duurde lang en gezien de urgentie van de situatie besloten ze op een valse paspoort te reizen, dat sneller te verkrijgen was (NPO 1 P., pg. 18): [...]

In ieder geval sluit het reizen op dit valse paspoort een onderzoek naar de geloofwaardigheid van haar angsten niet uit.

3. Conclusie

Op grond van het voorgaande staat vast dat verzoekster in het verleden is vervolgd (verkrachting, mishandeling, bedreiging) en opnieuw zal worden vervolgd indien zij naar Angola terugkeert. Verzoekende partij stelt dat artikel 48/6 VW van toepassing is, aangezien hij een reële inspanning heeft geleverd om zijn vordering te staven. Haar uitleg was plausibel en werd bevestigd door de overgelegde documenten. Ze moeten worden geanalyseerd in het licht van de persoonlijke context en de algemene context in Angola (48/5 VW).

Er zijn verschillende gronden voor vervolging, maar ze zijn vooral gebaseerd op het feit dat ze tot de sociale groep van de vrouwen behoort en daarom vraagt ze in hoofdorde de vluchtelingenstatus aan.

Er is aangetoond dat verzoekster niet de bescherming van de Angolese autoriteiten zal kunnen krijgen.

Bovendien is artikel 48/7 Vw ook van toepassing, aangezien uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekster reeds werd vervolgd in Angola.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekende partij om haar de subsidiaire bescherming te verlenen wegens de ernstige schade waaraan ze zou worden blootgesteld indien ze naar Angola wordt teruggestuurd.

In nog ondergeschikte orde vraagt verzoekster dat de bestreden beslissing vernietigd wordt zodat haar vresen voor vervolging naar behoren kan worden beoordeeld, rekening houdend met de algemene gegevens betreffende het geweld tegen vrouwen in Angola en haar kweetsbaar profiel."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

"3) Geboortakte van P."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de

verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekster geen enkel concreet verweer voert tegen de bijzonder omstandige beoordeling van de bijzondere procedurele noden in haar hoofde in de bestreden beslissing. Deze motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, luidt als volgt:

*“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal bepaalde **bijzondere procedurele noden** in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

Aanvankelijk wordt er – in het formulier ‘beoordeling bijzondere procedure noden’ (d.d. 10/03/2021) – enkel melding gemaakt van het feit dat u diabetes heeft. U legt ook een medisch stavingstuk neer (carnet de santé, zie groene map van het administratief dossier), waarin melding wordt gemaakt van deze diabetes alsook een hoge bloeddruk (Vragenlijst DVZ d.d. 23/05/2019, hierna DVZ-V L., p. 12).

Op 9 september 2022, toen u de kans werd geboden om uw nood aan bescherming toe te lichten, stelde u reeds aan het onthaal dat u zich daartoe niet in staat achtte en wenste evenmin een poging tot onderhoud te ondernemen. Er werd u gevraagd om deze medische ongeschiktheid te staven. Uw advocaat benadrukte verder dat u een ernstige medische aandoening zou hebben. Er werd door de Protection Officer dan ook gevraagd om deze te staven, indien u wenste dat hiermee in een volgend onderhoud werd rekening gehouden (bijzondere procedurele noden en maatregelen) (zie notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 09/09/2022, p. 1-2).

In een medisch attest van 14 oktober 2022, stelt uw dokter dat u sinds begin augustus 2022 melding maakte van pijn in het linkerborstgebied, die uw ademhaling hindert, en spraakproblemen. Er werd een MRI van de hersenen genomen (d.d. 30/09/2022) die afwijkingen vertoont die deze spraakproblemen zouden kunnen verklaren. Verder onderzoek werd nodig geacht. Uw dokter stelde dat ze de MRI zou toevoegen, maar deze werd niet ontvangen door het CGVS (zie mail advocaat 14/10/2022, in het administratief dossier).

Het CGVS liet u vervolgens weten dat u een vraag om inlichtingen met het verzoek uw bijzondere procedurele noden toe te lichten door middel van een medisch attest, zou krijgen. Er werd u ook uitdrukkelijk gevraagd om, indien er sprake is van een (objectief vastgestelde) medische aandoening die bijzondere procedurele noden met zich meebrengt, een duidelijke beschrijving van deze aandoening én de manier waarop deze het onderhoud zou kunnen beïnvloeden (door de arts) over te maken, opdat wij hiermee rekening konden houden tijdens de onderhouden. Er werd u ook meegedeeld dat bovenstaande MRI niet werd ontvangen (mail CGVS d.d. 27/10/2022, in het administratief dossier). In het daaropvolgende verzoek om inlichtingen werd er nogmaals duidelijk gesteld dat: “u werd reeds opgeroepen met het oog op een onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, waarbij u gewag maakte van ernstige medische problemen, doch het medisch attest dat u in dit kader voorlegde is onvolledig. Er is sprake van een MRI in bijlage die echter niet was bijgevoegd en de mogelijke invloed van deze medische situatie op het onderhoud en op uw vermogen er aan deel te nemen blijft onduidelijk. In het kader van een nieuwe oproeping vraag ik dan ook om dit attest te vervolledigen en uw medische problemen en hun concrete invloed op het onderhoud door een arts te laten beschrijven, zodat duidelijk wordt of er steunmaatregelen dienen genomen te worden en welke.” U kreeg één maand om de nodige documentatie over te maken (zie vraag om inlichtingen d.d. 27/10/2022, in het administratief dossier).

Op 9 november 2022, maakte u verscheidene medische attesten over, namelijk: attest (en voorschrift) van Dr. Ja. (d.d. 03/11/2022); MRI-rapport (d.d. 01/10/2022); rapport van de urgentiediensten van Doornik (d.d. 11/08/2022); consultatierapport (d.d. 24/03/2021); complete medische verklaring type 9ter (d.d. 29/09/2022); gastroscopieverslag (d.d. 22/10/2020); hospitalisatierapport (d.d. 15/02/2021); verslag van een hematologieconsult (d.d. 8/02/2021); en verslag van een hematologieconsultatie (d.d. 24/03/2021) (zie mail advocaat d.d. 09/11/2022 in het administratief dossier; medische documenten in de groene map). Dr. Ja. attesteerde dat u fysiek in staat bent om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud, indien dit plaatsvindt op uw eigen tempo en zonder druk.

Op 24 november 2022, maakte u nog een medisch attest over, waarvan uw advocaat stelt dat het meer gedetailleerd is, alsook (opnieuw) de resultaten van de MRI-analyse van 1/10/2022. Het attest betreft een verklaring van uw huisarts, Dr. N., dat u op dat moment (9/11/2022) ernstige problemen heeft met begrip, mondelinge en schriftelijke expressie en geheugen- en concentratieproblemen, gepaard met sensomotorische neurologische symptomen, wat mogelijks verklaard kan worden door de afwijkingen ontdekt op de cerebrale MRI van 30/09/2022 (zie mail d.d. 24/11/2022, in het administratief dossier; zie medische documenten in de groene map). De huisarts acht het daarom "weinig nuttig" dat u in het kader van uw asielprocedure aanwezig bent. Het nut van uw aanwezigheid staat echter niet ter discussie, u diende een verzoek om internationale bescherming in en elke bijkomende informatie die u hierover kan verstrekken is, volgens het CGVS, nuttig. Een arts kan enkel oordelen over uw (al da niet tijdelijke) fysieke mogelijkheden om aanwezig te zijn en deel te nemen aan een onderhoud en over zaken die een invloed zouden kunnen hebben op uw vermogen verklaringen af te leggen, waarbij het oordeel van een specialist (in dit geval een neuroloog), zwaarder doorweegt. Een conclusie van een neuroloog op basis van de MRI van 1 oktober 2022, ontbreekt echter volledig, hoewel u expliciet verzocht werd door de neuroloog van de urgentiedienst van Doornik, om zich met de resultaten van de MRI tot een neuroloog te wenden. Gezien in het verslag van de MRI wordt gesproken over verschillende oude letsels, wordt op 13 januari 2023, via uw advocaat, bij u geïnformeerd of uzelf of de arts een idee hebben wanneer de problemen die hieraan gelieerd zijn, zijn begonnen. Alsook, of u reeds in Angola last had van symptomen of deze slechts recenter zijn begonnen (zie mail CGVS d.d. 13/01/2023, in het administratief dossier). U liet geheel na te reageren op deze email.

Op 20 maart 2023, werd er door het CGVS gecommuniceerd dat in navolging van de ontvangen medische attesten, waaruit blijkt dat op 3 november 2022 Dr. Ja. (overigens na het raadplegen van verzoekster én na kennisneming van hetzelfde attest dat later opnieuw door Dr. N. wordt besproken) attesteert dat mevrouw fysiek in staat is deel te nemen aan een onderhoud dat op haar tempo plaatsvindt, u opnieuw zou worden opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS. Er wordt u verder meegedeeld in deze email dat er uiteraard op het moment van het onderhoud geïnformeerd zal worden op welke manier u zich ziet deelnemen aan het onderhoud. Er wordt u uitdrukkelijk gevraagd om, indien er nog concrete noden zijn waarmee dient rekening gehouden te worden, deze voorafgaand aan het CGVS over te maken. Er wordt benadrukt dat de Protection Officier uw (psychomedische) situatie zou in acht nemen (het aanpassen van het tempo van het onderhoud en van de aard van de vraagstelling, het nemen van de nodige pauzes en eventuele andere door u geopperde maatregelen) (zie mail CGVS d.d. 20/03/2023, in het administratief dossier). U maakte geen specifieke nood aan steunmaatregelen over.

U bevestigt later inderdaad uitdrukkelijk dat uw medische problemen pas zijn begonnen na uw DVZ-interviews (d.d. 23/05/2019 en 10/03/2021) (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 03/04/2023, hierna NPO 1 L., p. 7).

Om op passende wijze aan uw medische toestand tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.

Op 3 april 2023, werd u een eerste keer gehoord op het CGVS. Bij aanvang, werd er u door de Protection Officier meegedeeld dat zij op de hoogte was van uw medische complicaties en toestand, dus dat zij daar (tijdens dat interview) met u eens over wou praten: informeren hoe het met u gaat en hoe u het interview zelf ziet. Daarna, als u zich hiertoe in staat achtte, zou zij u verdere vragen over uw verzoek zelf stellen – waarmee u inderdaad instemde. Zij heeft daarop uitgebreid uitgelegd hoe het interview er zou uitzien en wat er van u werd verwacht. Er werd u ook benadrukt dat er voldoende pauzes zouden worden genomen en dat interview rustig zou worden aangepakt. Bovendien, kreeg u de kans om aan te geven indien het moeilijker ging voor u of indien u nood zou hebben aan een extra pauze (NPO 1 L., p. 2-3, 7). U kreeg vervolgens de gelegenheid om uw medische problemen en toestand uit te leggen: "ik ben toegekomen in 2019, omwille van problemen in Luanda, Angola. Ik kwam toe en deed een verzoek om internationale bescherming. Toen ik dit deed, vroegen ze me of ik ziek was. Ik was toen nog niet ziek, dus antwoordde 'neen.' Ik ben dan onderzocht geweest en ze stelden vast dat ik een vrij hoge bloeddruk en diabetes had. Ik ben dan met een behandeling begonnen in Klein Kasteeltje. Vervolgens werd ik doorgestuurd naar een centrum Yvoir, waar ik ook medische behandeling heb gehad. Dan begon Covid en verhuisde ik naar een dorp. Omwille van de medicatie werd ik ook nog steeds behandeld door een dokter. Ik was heel gestresseerd. Ik heb veel geleden door stress. Ik heb dan een trombose gehad, dat was vorig jaar. (...) Door mijn beroerte, ben ik aan de linkerkant verlamd. Ik heb problemen aan de linkerkant. (...) Ik heb een zware druk op mijn hart en mijn benen zijn ook niet goed. Mijn rug is ook helemaal verkrampd. (...) Het zijn vooral gedachten. Dingen die ik heb meegemaakt in Angola. Als ik daaraan terug denk, dan doet het veel pijn. Die ziekte is hier gekomen. Vroeger had ik geen diabetes, geen hoge bloeddruk." U stelt ook dat u medicatie neemt en dat daardoor uw geheugen misschien niet meer zo goed werkt. Gevraagd om hierover meer te vertellen, stelt u enkel: "door die medicatie is het moeilijk om me te concentreren. Ik moet veel rusten en ben moe van de medicatie." U neemt medicatie voor uw diabetes, hoge bloeddruk en voor "uw hoofd" (Asaflow 80mg Ac Acetylsalicyl; Asaflow werkt in op de bloedplaatjes en behoort tot de groep van geneesmiddelen die het vormen van bloedklonters tegengaan) (NPO 1 L., p. 2-4, 7). Het CGVS merkt op dat er op de bijsluiter van Asaflow geen melding wordt gemaakt van geheugenproblemen (zie blauwe map). Desondanks blijkt u wel (tot op een zekere hoogte) te kunnen functioneren in uw dagelijks leven. Zo draagt u de zorg voor uw twee kinderen en huishouden (mits ondersteuning van uw oudste dochter en dochters van een vriendin), onder andere, soms

een paar kleine boodschappen, koken, uw jongste dochter naar school brengen en halen, en contact met de school van uw kinderen. Daarnaast volgt u viermaal per week, gedurende vier uur, een cursus Frans, waar u vijftien tot twintig minuten naar onderweg bent (NPO 1 L., p. 4-6). U stelt vervolgens dat u uw injectie voor diabetes thuis heeft laten liggen. Er wordt dan ook beslist om het interview vroegtijdig stop te zetten, opdat u tijdig thuis bent voor uw injectie (NPO 1 L., p. 7, 10).

Op 4 mei 2023, werd u een tweede keer gehoord op het CGVS. Bij aanvang van het interview, werd er gevraagd naar hoe u zich voelde: "Redelijk. Het is deze week begonnen: ik heb een gevoel van spanning en heb ook een bloedneus gehad." De Protection Officer benadrukt u dat het interview rustig zal verlopen en dat er voldoende pauzes zullen worden gehouden, alsook dat indien u voelt dat het niet meer gaat, dat het interview zal worden stopgezet en de resterende vragen op een later interview zullen worden gesteld. U antwoordt daarop uitdrukkelijk: "Ik zal zien of het gaat en als het niet meer gaat, zal ik het laten weten." De Protection Officer legt u daarop uitgebreid uit hoe het interview er zal uitzien, alsook wat zij van u verwacht. Voor de start van het interview, vermeldt u nog: "er zijn wel een aantal dingen die ik vergeten ben, door de stress, door de pijn, enz. Er zijn dingen die ik niet meer weet, maar ik zal mijn best doen om op uw vragen te antwoorden." Voor de start van het eigenlijke interview, wordt er u gevraagd of u nog eventuele vragen of opmerkingen heeft, waarop u aangeeft dat alles duidelijk is (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 04/05/2023, hierna NPO 2 L., p. 2-3). Er werd u vervolgens meermaals gevraagd of u graag een pauze wou houden, inclusief vooraleer u uw eigenlijke asielrelaas diende te vertellen (NPO 2 L., p. 8, 11, 17, 21, 25). De Protection Officer legde u ook uit dat zij bepaalde gebeurtenissen, elementen, van uw relaas verder diende te bevragen, dat zij begreep dat het mogelijks moeilijk was om hierover te praten, maar dat, aangezien deze gebeurtenissen aan de grondslag van uw vrees liggen, dat zij hier wel diende op in te gaan (NPO 2 L., p. 22-23). De Protection Officer besliste uiteindelijk – in samenspraak met u en uw advocaat, en aangezien er hoogstwaarschijnlijk toch een herconvocatie diende plaats te vinden – om het interview stop te zetten (na ongeveer drie uur), omdat u aangaf zich niet goed te voelen en pijn te ervaren (NPO 2 L., p. 25).

Op 16 juni 2023, werd u een derde keer gehoord op het CGVS. Er wordt u bij aanvang opnieuw gevraagd naar hoe u zich voelde, waarop u antwoordt: "Ik denk dat ik gisteren een hoofdschijn heb moeten laten doen en heb hier nog steeds hoofdpijn van. Ik heb ook slecht geslapen vannacht." De Protection Officer stelt daarop dat zij u zal uitleggen hoe het interview eruit ziet, en dat u dan kan beslissen of u zich in staat voelt om deel te nemen, waarop u stelt: "We kunnen beginnen en als het niet meer gaat, zal ik het aangeven." Ook na de uitleg over het interview, geeft u uitdrukkelijk aan om in staat te zijn om deel te nemen aan het interview. Tijdens de uitleg onderbreekt u de Protection Officer nog om te stellen: "Ik zal mijn best doen om te antwoorden. Sommige dingen kan ik me niet meer herinneren door mijn ziekte. De stress speelt ook mee. Ik zal mijn best doen om voldoende te herinneren. Zelfs gisteren nog zei mijn dochter 'mama, je weet toch dat je morgen interview hebt?' Ik was het helemaal vergeten. Ik zat met die onderzoeken in het ziekenhuis. Die was ik niet vergeten, maar het interview was ik wel vergeten. Gelukkig wist mijn dochter hier nog van." (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 16/06/2023, hierna NPO 3 L., p. 2-3). Opnieuw werd er u voldoende mogelijkheid tot pauze gegeven (NPO 3 L., p. 2, 3, 10, 16), inclusief wanneer u emotioneel werd nadat er u werd meegedeeld dat uw dochter P. ook een verzoek om internationale bescherming in België had lopen, werd u de nodige empathie en zorg getoond (NPO 3 L., p. 15-16).

Bovenstaande vaststellingen, in combinatie met een globale lezing van uw drie persoonlijke onderhouds, tonen dat u weldegelijk kon aangeven wanneer het interview niet meer kon worden verdergezet (of juist wel) én dat u duidelijk kon stellen wanneer u het antwoord op de vraag niet meer wist. Bij uitbreiding kon vastgesteld worden dat u in elk geval ten tijde van de drie onderhouds voor het CGVS normaal aanspreekbaar was en uit uw antwoorden bleek dat u de gestelde vragen kon begrijpen. Ondanks de inschatting (zie supra) van uw huisarts, Dr. N., was uw aanwezigheid op het CGVS dus bijzonder nuttig. Het CGVS houdt ook bij de beoordeling van uw verklaringen rekening met overgemaakte informatie met betrekking tot uw medische situatie. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Gelet op wat voorafgaat neemt de Raad in navolging van verweerder aan dat de rechten van verzoekster in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoekster heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

5. Verzoekster volhardt in het verzoekschrift in de door haar naar voor geschoven vervolgingsfeiten. In geval van terugkeer naar Angola vreest ze te worden vervolgd door haar ex-partner, J.M., alsook door de politieman die haar heeft verkracht. Ze vreest hetzelfde voor haar kinderen.

In navolging van verweerder stelt de Raad vast dat de vervolgingsfeiten die gepleegd zouden zijn tegenover verzoeksters dochter P. in essentie het gevolg zijn van verzoeksters problemen met haar ex-partner J.M., zodat de verklaringen van verzoekster en haar dochter P., alsook hun respectievelijke asielrelaas, niet los kunnen gezien worden van elkaar. Het dossier van verzoeksters dochter P. is overigens gekend op de Raad onder rolnummer 314 903 en betreft ook een weigeringsbeslissing van verweerder.

Blijkens de bestreden beslissing is verzoekster er niet in geslaagd om haar vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, omwille van volgende redenen:

- er zijn tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekster en haar dochter P., alsook in verzoeksters eigen verklaringen en in de verklaringen van P. zelf, over onder meer hun leven en verblijfplaatsen in Angola, de contacten van verzoekster en P. met elkaar, het contact met en de woonplaats van J.M., het al dan niet samenwonen van J.M. en P., de aanvallen van de bandieten, verzoeksters problemen met de politieman en de verkrachting van P.. Deze interne en externe inconsistente verklaringen maken dat geen geloof meer kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen van verzoekster en haar dochter P. en de bijhorende vrees voor vervolging die hieruit zou zijn voortgekomen;
- gelet op de omstandigheid dat verzoekster en haar dochter allebei in contact staan en stonden met verscheidene familieleden in Angola en gelet op hun wijzigende en incoherente verklaringen over hun leven in Angola, kan niet worden aangenomen dat verzoekster en haar dochter niet op de hoogte waren van elkaars aanwezigheid in België en zo onwetend zijn over elkaars leven en problemen;
- verzoeksters laattijdige indiening van haar verzoek om internationale bescherming vormt een negatieve indicatie voor haar voorgehouden vrees;
- verzoekster legt vage verklaringen af over de identiteit van haar ex-partner J.M.;
- verzoekster legt inconsistente en vage verklaringen af over het incident met de politieman;
- de vaststellingen op basis van het Facebookaccount van P. bestendigen het gebrek aan geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekster en haar dochter P..

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoekster komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar asielrelaas, het verwijzen naar haar medische toestand en de jonge leeftijd van P. ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden, het poneren dat verzoekster en P. moeite hebben om zich precieze data te herinneren, het louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van verzoeksters en P.'s verklaringen, het verwijzen naar verzoeksters profiel en situatie ter verschoning van de laattijdige indiening van haar verzoek, het tegenspreken van de vaststellingen van verweerder inzake verzoeksters problemen met de politieman, de aanval op P. en P.'s activiteiten op Facebook, het bevestigen dat P. met een vals paspoort naar Europa is gereisd en het verwijzen naar algemene informatie inzake geweld ten aanzien van vrouwen in Angola. Dit kan – mede gelet op wat volgt – bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

6. Verzoekster stelt het niet eens te zijn met de motiveringen en gevolgtrekkingen van verweerder met betrekking tot hun kennis van elkaars aanwezigheid in België en met betrekking tot de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekster en P..

6.1. In het verzoekschrift wordt herhaald dat verzoekster en P. niet op de hoogte waren van elkaars aanwezigheid in België en wordt verwezen naar hun verklaringen tijdens hun respectievelijke persoonlijke onderhouds.

Te dezen dient vastgesteld dat verzoekster en P. in wezen niet verder komen dan het louter herhalen en citeren van hun reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen hieromtrent. Dit vormt bezwaarlijk een dienstig verweer tegen de terechte motieven van verweerder in de bestreden beslissing dienaangaande. De vaststelling dat verzoekster en P. beiden in contact stonden en staan met dezelfde familieleden in Angola en dat verzoekster en P. hun verklaringen in het kader van hun respectievelijke asielprocedures duidelijk aanpasten teneinde deze in lijn met elkaar te brengen, maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat zij niet op de hoogte waren van elkaars aanwezigheid in België en geen contact hadden met elkaar.

6.2. Verder meent verzoekster dat de motiveringen van de bestreden beslissing met betrekking tot de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekster en P. twijfelachtig zijn, aangezien verweerder geen rekening heeft gehouden met verschillende factoren, met name *“de medische en psychologische situatie van de betrokkenen en P.'s jonge leeftijd”*, die deze tegenstrijdigheden kunnen rechtvaardigen. Verzoekster meent dat, hoewel verweerder met deze factoren rekening heeft gehouden in het kader van de

bijzondere procedurele noden, moet worden vastgesteld dat er helemaal geen rekening mee werd gehouden bij de analyse van hun verklaringen, terwijl er geen twijfel over bestaat dat de hun verweten tegenstrijdigheden het gevolg zijn van deze medische problemen. Daarnaast wordt erop gewezen dat verzoekster en P. hebben verklaard dat ze moeite hadden om zich precieze data te herinneren, alsook dat logisch is dat P. zich omwille van haar jonge leeftijd geen data kan herinneren van gebeurtenissen.

In tegenstelling tot wat verzoekster beweert, blijkt uit de elementen van het dossier dat verweerder bij de beoordeling van hun respectievelijke verzoeken om internationale bescherming wel degelijk heeft rekening gehouden met verzoeksters medische toestand alsook met P.'s jonge leeftijd.

Vooreerst dient te worden verwezen naar de bijzonder omstandige beoordeling van de bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekster (cf. punt 4.). Hieruit blijkt dat verweerder verzoeksters medische toestand grondig heeft onderzocht en dat er, om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, aan verzoekster steunmaatregelen werden verleend in het kader van de behandeling van haar verzoek.

Verder blijkt dat verweerder bij de beoordeling van de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoeksters verklaringen en tussen de verklaringen van verzoekster en P. rekening heeft gehouden met verzoeksters medische toestand en de (mogelijke) invloed ervan op haar verklaringen:

“Tot slot, er dient op gewezen dat er ook nog talloze tegenstrijdigheden en incoherenties met betrekking tot de timing van uw asielrelaas kunnen worden teruggevonden, deze werden echter niet betrokken bij bovenstaande argumentatie, gezien uw medische voorgeschiedenis. De tegenstrijdigheden die wel gebruikt werden acht het CGVS voldoende fundamenteel om de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas aan te tonen, zelfs met uw medische problemen in ogenschouw genomen. Het geheel van uw verklaringen geeft immers blijk van voldoende tegenwoordigheid van geest om doorheen de procedure nog te trachten jullie verklaringen op elkaar af te stemmen en de herhaaldelijke vaststelling dat u (en uw dochter) jullie antwoorden aanpassen naargelang de vraagstelling van de Protection Officer, kan bezwaarlijk aan uw (beweerde) geheugenproblemen worden geweten.”

Bovendien kan worden vastgesteld dat verweerder ook de jonge leeftijd van P. in acht heeft genomen:

“Net zoals u, werd er ook aan P. de kans geboden om te reageren op de veelheid aan tegenstrijdigheden: “Vermits ik nog jong was, herinner ik me niet goed de datum. Mijn moeder vertelde dat haar partner niet bij ons woonde? Maar hij was altijd thuis, altijd in ons huis! Toen we bij grootmoeder zijn gaan wonen, sliepen mijn broers niet bij grootmoeder. Ik weet zelfs niet of moeder wist dat mijn broers er niet bleven slapen, terwijl ik er wel altijd was. Al die data die zij heeft gezegd, misschien weet ze het beter omdat ze ouder is. Ik herinner me het niet goed.” (NPO 2 P., p. 7-8). Specifiek over de woonplaats na de scheiding en de start van de relatie met J.M., antwoordt P.: “Ik weet niet of ze is verhuisd of niet. Dat herinner ik me niet. 2017 zegt ze dat die relatie is begonnen met J.M.? Dat weet ik niet. Ik heb alleen maar op een zeker moment gezien dat ze zwanger was.” (NPO 2 P., p. 8). Specifiek over het al dan niet inwonen en contact met J.M., stelt P. na confrontatie: “Wij woonden inderdaad enkele dagen bij grootmoeder, maar als wij van school kwamen en terug thuis waren, was hij er. Hij was soms gewelddadig met moeder en één keer heeft hij mij ook aangeraakt. Ik weet niet of moeder mij niet wou geloven.” (NPO 2 P., p. 8). Specifiek over het einde van de relatie met J.M. en de daaropvolgende week waarop u en de kinderen bij uw moeder inwoonden (voor de verhuis naar Viana): “Tss, hij was reeds in ons huis. Zij zegt dat we maar even bij grootmoeder zijn ingetrokken? Tss, ik verbleef continue bij grootmoeder” (NPO 2 P., p. 9). Specifiek over uw verhuis naar Viana met M. en V. en het achterblijven/wonen van P., R. en F. bij hun grootmoeder (en dat zij nog een periode op bezoek gingen in Viana): “Tss. Ik wist zelfs niet naar waar ze was. F. en R., voor zover ik me kan herinneren, sliepen daar helemaal niet.” (NPO 2 P., p. 9). Geconfronteerd met het gegeven dat jullie nog tweemaal contact zouden hebben gehad na uw vertrek uit Angola, aankomst in België en verzoek om internationale bescherming in juli of augustus 2019, antwoordt P. simpelweg “mmmm” (NPO 2 P., p. 9). **Zelfs indien P.'s jonge leeftijd als verontschuldiging wordt aangenomen voor de verschillen in tijd – wat ook twijfelachtig is gezien de grote verschillen: 2013 vs. 2016-2017 – wordt er geen verschoning gegeven door P. (of door u) voor de andere tegenstrijdigheden. P. blijft zelfs gewoon vasthouden aan haar versie.”**

Dat P. verklaarde dat ze in 2004 geboren werd (notities van het persoonlijk onderhoud van P. van 22 februari 2023, p. 3), maar blijkens een kopie van haar geboorteakte in 2003 geboren werd (stuk 3, bij verzoekschrift), kan geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen. Deze geboorteakte wordt slechts bijgebracht in de vorm van een kopie, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen authenticiteitswaarde kan worden gehecht. Bovendien wordt vastgesteld dat P. nalaat enig ander (origineel) identiteitsdocument neer te leggen. Daarnaast blijkt uit het administratief dossier dat ook verzoekster verklaard heeft dat P. op 4 mei 2004 geboren is (verklaring DVZ verzoekster van 23 mei 2019, vraag 16). Bijgevolg kan het loutere gegeven dat op de kopie van de geboorteakte het geboortjaar 2003 staat, terwijl P. heeft aangegeven in 2004 te zijn geboren, geenszins aantonen dat P. zich niet kan situeren in de tijd.

Gelet op de voorstaande vaststellingen kunnen noch verzoeksters medische toestand, noch P.'s jonge leeftijd verschoning bieden voor de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen hun beider verklaringen en in hun respectievelijke verklaringen zelf.

6.3. Voorts wordt in het verzoekschrift het volgende gesteld:

“Ter verduidelijking verstrekken de betrokkenen de volgende toelichtingen over de gebeurtenissen die hebben geleid tot hun vertrek uit het land:

- Mevrouw A.L. is ongeveer in 2012 definitief gescheiden van de vader van haar kinderen, maar daarvoor waren ze al uit elkaar gegaan na een aantal ruzies;*
- (Ongeveer) in 2016 ontmoette Mevrouw A.L. Meneer J.M.: ze werden eerst vrienden en begonnen daarna een romantische relatie. Meneer M. is nooit officieel in haar huis komen wonen, maar hij kwam meerdere dagen en vertrok weer voordat hij terugkeerde.*
- P. woont sinds 2015 bij haar grootmoeder. Het verblijf van P. bij haar grootmoeder was niet duidelijk geregeld: soms ging ze er in het weekend heen, soms door de week.*
- De betrokkenen hebben geen telefonisch contact meer gehad sinds Mevrouw A.L. Angola heeft verlaten; Mevrouw A.L. heeft in juli-augustus 2019 contact gehad met haar zonen en heeft in 2020 geprobeerd contact op te nemen met haar dochter, maar tevergeefs”.*

Verzoekster bevestigt hiermee in wezen louter één van de uiteenlopende versies van de verklaringen van verzoekster en P., hetgeen geenszins volstaat om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Verzoekster gaat er aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen, in de verklaringen van P. en tussen haar verklaringen en de verklaringen van P. grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringen die zij *post factum* nog tracht aan te brengen. De Raad benadrukt dat, gelet op wat voorafgaat, noch verzoeksters medische toestand, noch P.'s jonge leeftijd een nuttige verschoning kan bieden voor de manifeste tegenstrijdigheden in hun verklaringen.

6.4. Voor zover in het verzoekschrift wordt verwezen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient benadrukt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

6.5. Gelet op wat voorafgaat blijven de in de bestreden beslissing gedane vastgestelde veelheid aan tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekster en P., alsook in de verklaringen van verzoekster en in de verklaringen van P. zelf, bij gebrek aan dienstig verweer, overeind. Deze tegenstrijdigheden betreffen essentiële elementen zoals hun leven en verblijfplaatsen in Angola, de contacten van verzoekster en P. met elkaar, het contact met en de woonplaats van J.M., het al dan niet samenwonen van J.M. en P., de aanvallen van de bandieten, verzoeksters problemen met de politieman en de verkrachting van P..

In navolging van verweerder oordeelt de Raad dat deze vele en manifeste tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen van verzoekster en haar dochter P. fundamenteel onderuit halen.

7. De bestreden beslissing stelt op goede gronden dat verzoekster haar verzoek om internationale bescherming laattijdig indiende in België:

“U diende een verzoek om internationale bescherming in op 5 april 2019. Het CGVS merkt hierbij op dat u dit verzoek om internationale bescherming laattijdig heeft ingediend. Immers, u kwam het Belgisch grondgebied reeds in januari 2019 binnen (DVZ-V L., p. 13; NPO 2 L., p. 18; NPO 3 L., p. 14; visumhit in de blauwe map van het administratief dossier). Doch, wendde zich pas op 5 april 2019 tot de Belgische autoriteiten. Hiermee rekening houdend dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende de nood aan bescherming. Van iemand die beweert te vrezen voor haar leven, vrijheid en fysieke integriteit, mag verwacht worden dat zij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Uw nalaten is reeds een negatieve indicatie voor uw voorgehouden vrees. U werd hiermee geconfronteerd, maar stelt simpelweg niet te weten waar u terecht kon om asiel aan te vragen (NPO 3 L., p. 14-15), wat echter geen verschoning vormt gezien, zoals hiervoor werd benadrukt, men mag verwachten dat u zich informeert.”

Zo verzoekster dienaangaande verwijst naar richtlijnen van UNHCR dient te worden benadrukt dat dit geen afdwingbare rechtsregels omvatten zodat verzoekster er niet op kan steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten.

Verzoekster herneemt in het verzoekschrift dat zij volledig verloren was bij aankomst in België en niet wist waar ze om internationale bescherming kon verzoeken. Dit vormt echter geen verschoning, aangezien van

iemand die haar land ontvlucht is uit vrees voor haar leven kan verwacht worden dat zij zich zou informeren naar de mogelijkheden van bescherming na aankomst in een veilig land.

Voor zover verzoekster nog verwijst naar haar medische en psychologische toestand kan deze haar lange wachten alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen evenmin verschonen. Immers blijkt uit verzoeksters verklaringen dat haar medische problemen pas begonnen ná de indiening van haar verzoek om internationale bescherming en zelfs na haar interviews bij de DVZ van 23 mei 2019 en 10 maart 2021 (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 3 april 2023, p. 7).

Verder wijst verzoekster er nog op dat ze volledig getraumatiseerd was door de gebeurtenissen die hebben geleid tot haar vertrek uit Angola, maar kan ook dit haar nalatigheid om bescherming te verzoeken niet rechtvaardigen. Zo blijkt uit het geheel van de elementen in het dossier dat geen geloof wordt gehecht aan de door verzoekster naar voor geschoven vervolgingsfeiten, zodat evenmin aannemelijk is, noch toont verzoekster dit aan, dat zij omwille hiervan getraumatiseerd is en in de onmogelijkheid was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Te dezen kan redelijkerwijze worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en gedurende drie maanden talmdre alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoekster nog meent dat de laattijdige indiening van haar verzoek om internationale bescherming geen afbreuk kan doen aan het bestaan van haar vrees voor vervolging gaat zij eraan voorbij dat geenszins kan gesteld worden dat de geloofwaardigheid van haar relaas louter omwille van de laattijdigheid van haar verzoek werd afgewezen. Te dezen blijkt dat het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven verweerder heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming. De bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

8. Inzake het incident met de politieman motiveert de bestreden beslissing op omstandige en draagkrachtige wijze als volgt:

“Ten tweede, legt u inconsistente en vage verklaringen af over het incident met de politieman.

Na de drie aanvallen, stelt u dat een persoon u heeft aangeraden om hulp te zoeken bij de politie voor de problemen met uw ex-partner (NPO 2 L., p. 8, 21, 24; NPO 3 L., p. 6-7). Aanvankelijk verklaart u dat deze persoon uw buurvrouw G. was (NPO 2 L., p. 24). Echter, tijdens uw volgend persoonlijk onderhoud, verklaart u dat het uw vriendin van de markt, Jo. was (NPO 3 L., p. 7-8, 10).

Betreffende de politieman, u stelt zijn naam niet te weten: “Ik weet zijn naam niet. Hij is een autoriteit. Ik heb zijn naam niet gevraagd” (NPO 2 L., p. 22). Tijdens een volgend gehoor, stelt u echter zijn naam te zijn vergeten door de stress en de tijd die er overheen is gegaan – maar, in tegenstelling tot uw voorgaand gehoor, zou u de naam dus wel ooit geweten hebben (NPO 3 L., p. 8). Ook verklaarde u eerst dat u zich niet meer kon herinneren tot welk politiekantoor hij behoorde, omwille van uw ziekte en de periode die er overheen is gegaan (NPO 2 L., p. 22). Tijdens uw volgend gehoor, kan u deze plots wel beantwoorden: “Op zijn dienst, in Cazenga, in die wijk.” (NPO 3 L., p. 9).

Op DVZ, maakte u melding van dreig telefoons én dat de politieman medewerkers stuurde om u te zoeken en te bedreigen, die u ook vertelden dat de politieman u zou doden (CGVS-V L., p. 3). In tegenstelling, op het CGVS maakt u plotseling enkel melding van een telefoongesprek, waarin de politieman u heeft gezegd dat hij wist wat u had gedaan en bedreigde met valse beschuldigingen. Uitdrukkelijk gevraagd of er nog andere zaken zijn gebeurd, of hij u nog vaker contacteerde, antwoordt u ontkennend, dat u gewoonweg een ander telefoonnummer had genomen (NPO 3 L., p. 9-10). U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden: “Dat was niet de politieman, dat was de vader van het kind. De politieman, nadat hij mij bedreigd had, heb ik een ander telefoonnummer genomen. Hij probeerde me opnieuw te bellen en dan heb ik een nieuw telefoonnummer genomen. Het waren te veel bedreigingen.” (NPO 3 L., p. 15). Ten eerste, gaat u hier in tegen uw eerdere verklaringen dat er buiten het ene gesprek niets meer is gebeurd, en, ten tweede, werd er u ook eerder uitdrukkelijk gevraagd of uw expartner nog iets anders deed buiten die bandieten sturen waarop u enkel een ontwijkend antwoord gaf (“Ik heb mijn huis verlaten en kwam niet meer buiten, enkel om mijn documenten te regelen. Ik sprak met mijn vriendin, degene die overleden is, die zei dan nog dat zij hem had gezien dat hij op zoek was naar mij, want hij wist niet dat ik vertrokken was, hier ben.” (NPO 3 L., p. 10)), en ten derde, heeft u bij DVZ weldegelijk uitdrukkelijk (en herhaaldelijk) verklaard dat het de politieman was die mensen op u af stuurde.

Bijkomend, waar u eerst verklaart: “De anderen (kinderen P., R. en F.) kwamen me bezoeken. Het was moeilijk om naar mij te komen, want de politieman had foto’s van de kinderen en daardoor kon hij ze ook

herkennen en beginnen vervolgen. (...) Ik was bang dat die man ze zou zien, volgen en zo weten waar ik verbleef, want ik zat ondergedoken" (NPO 2 L., p. 11), stelt u tijdens een volgend interview uitdrukkelijk dat de politieman uw dochter P. niet kent (NPO 3 L., p. 11).

Verder, het is het ook geheel absurd dat u klacht zou indienen tegen de politieman bij hemzelf, of zelfs maar in het politiekantoor van de wijk waar hij werkt (NPO 3 L., p. 9). Door de Protection Officer gevraagd of u dan niet bang was dat er met uw klacht niets zou gebeuren – immers, het was tegen hemzelf – antwoordt u ontwijkend: "Ik wou met iemand met verantwoordelijkheid daar spreken. Ik wist niet dat hij de enige verantwoordelijke was. Het was een klein politiebureau van de wijk. Ik dacht dat ik misschien met iemand anders kon spreken, maar dan bleek hij de enige chef te zijn." (NPO 3 L., p. 9). U laat ook geheel na om te vermelden – wat u eerder bij DVZ wel had gedaan (CGVS-V L., p. 3; NPO 2 L., p. 21) – dat u uw telefoonnummer achterliet (NPO 3 L., p. 10). U vermeldde op DVZ ook niet dat het over dezelfde persoon zou gaan (CGVS-V L., p. 3).

Tot slot, blijkt P. ook geheel onwetend over deze problemen, en eigenlijk ook slechts summier over de problemen met J.M. – immers P. lijkt niet op de hoogte van de aanvallen door bandieten. Gevraagd naar wat zij weet over uw problemen: "Ik denk dat ze problemen had met stiefvader, omdat hij gewelddadig was. Ik denk dat hij op zoek was naar haar, omdat zij verdwenen was met zijn dochter. Ik denk dat het dat is." Zij stelt niets anders te weten. Gevraagd of ze nog heeft geprobeerd om meer informatie te bekomen: "Nee, want niemand antwoordde mij. Ik dacht altijd dat moeder mij niet meer wou. Ik beschouwde grootmoeder als moeder vermits zij mij grootgebracht." Gevraagd of ze heeft geprobeerd en niet gelukt of gewoon niet geprobeerd, antwoordt ze dat ze heeft geprobeerd bij haar grootmoeder, maar dat deze kwaad werd en niet wou antwoorden. P. deed geen andere pogingen. Door de Protection Officer geopperd tegen P. dat zij slachtoffer werd van geweld verbonden met uw problemen, dat ze zich daarom kan voorstellen dat P. hierover meer wenste te weten: "Ik weet dat ze (grootmoeder) heeft gezegd dat moeder is weggegaan, omdat ze het niet meer uithield." Gevraagd of P., sinds ze in België is aangekomen, nog bij iemand heeft geïnformeerd naar uw problemen, antwoordt ze ontkennend (NPO 1 P., p. 26)."

Verzoekster formuleert in het verzoekschrift geen valabele argumenten tegen de voormelde terechte en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

Zo kan de loutere bevestiging in het verzoekschrift dat het wel degelijk Jo. was die haar had aangeraden om met de politieman te spreken en dat de voornaam G. het resultaat was van een verkeerde vertaling of verwarring door de tolk geen verschoning bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. De namen Jo. en G. liggen immers geenszins dicht bij elkaar qua uitspraak zodat dit niet kan worden toegeschreven aan de tolk of de *protection officer*.

Verder herhaalt verzoekster dat ze zich de naam van de politieman niet kon herinneren en geen verdere informatie over hem kon geven, maar wel dat hij behoorde tot het politiekantoor in haar buurt, Cazenga. De vaststelling dat verzoekster niet op de hoogte is van deze elementaire gegevens inzake de politieagent ondermijnt de waarachtigheid van haar beweerde problemen met hem. Bovendien gaat verzoekster eraan voorbij dat ze initieel niet wist tot welk politiekantoor hij behoorde, omwille van haar ziekte en de periode die er overheen is gegaan (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 4 mei 2023, p. 22), maar tijdens het volgende onderhoud wel plots stelt dat hij in de wijk Cazenga werkzaam was (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 16 juni 2023, p. 9). Dat verzoekster haar verklaringen bijstelt naarmate de procedure vordert, wijst erop dat zij een gefabriceerd relaas naar voor schuift. Waar verzoekster nog stelt dat zij gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over haar ontmoeting met de politieagent en de door hem geuite bedreigingen betreft dit een loutere bewering die geen grondslag vindt in het administratief dossier en die hoe dan ook geen verschoning bieden voor haar onaannemelijke onwetendheid over de politieagent.

Voorts kan niet worden aanvaard dat P. niet op de hoogte is van verzoeksters problemen met de politieagent en slechts summier van de problemen met J.M.. Ook al was verzoekster het doelwit van deze bedreigingen en had P. een jonge leeftijd, wordt vastgesteld dat de problemen van P. voortvloeien uit verzoeksters problemen. Bijgevolg kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoekster P. hierover zou inlichten, minstens dat P. zich, desgevallend achteraf met het inzicht van een volwassene, zou trachten te informeren bij verzoekster hieromtrent. Dit blijkt niet het geval te zijn.

Tot slot kan niet worden aangenomen dat verzoekster naar hetzelfde politiekantoor, en vervolgens zelfs bij dezelfde politieagent, zou gaan om klacht in te dienen tegen de politieagent "omdat ze geen ander alternatief had". Indien verzoekster werkelijk verkracht werd door deze politieagent is het allesbehalve geloofwaardig dat ze bescherming zou zoeken bij haar verkrachter.

9. Wat betreft de aanval op P. en haar activiteiten op Facebook stelt verweerder in de bestreden beslissing het volgende vast:

“Ten derde, werd er een Facebookaccount van P. teruggevonden, wat het gebrek aan geloofwaardigheid van jullie verklaringen enkel verder bestendigt.

P. verklaart, over de periode na haar verkrachting, dat zij in mei 2020 het hospitaal verliet: “Ik bleef alleen maar op mijn kamer. Ik kwam niet meer buiten.” In 2021, kwam zij voor het eerst opnieuw buiten. Gevraagd of zij in die periode (nadat zij terugkwam uit het ziekenhuis en tot zij opnieuw buitenkwam in 2021), nog contact heeft gehad met de buitenwereld, antwoordt zij ontkennend. Zij stelt ook uitdrukkelijk geen contact te hebben gehad met familie en vrienden (behalve grootmoeder, vader en broers). Uitdrukkelijk door de Protection Officer gevraagd naar alle vormen van contact zoals berichten, brieven, bellen, enz. met familie of vrienden, antwoordt zij opnieuw ontkennend, **“Ik heb me totaal afgesloten.”** In september of oktober 2021, besloot zij terug te keren naar school: “Ik zette me alleen achteraan in de klas. Ze hebben gesproken met een persoon van de psychologie om mij te helpen. Maar, ik zei bijna niets.” Gevraagd of dit de eerste keer was dat zij opnieuw contact had met haar vrienden na het incident, antwoordt zij bevestigend, dat vrienden dachten dat zij ziek was, omdat ze aan grootmoeder had opgedragen dit te zeggen tegen hen (toen ze begin 2021 langskwamen) (mail advocaat P. m.b.t. correcties en verduidelijkingen DVZ d.d. 21/02/2023; NPO 1 P., p. 21-24). Gevraagd naar sociale media, stelt P. vroeger Facebook te hebben gehad, maar dat deze werd gestolen voor het incident (Ik weet niet of het misschien zelfs niet dezelfde personen zijn die het hebben gedaan”). Op **P.’s Facebookprofiel – ‘P.L.Y., dat door P. werd bevestigd als zijnde het hare – kunnen verscheidene posts (foto’s, statussen en reacties/gesprekken) worden gevonden doorheen 2020** (zie blauwe map van het administratief dossier). P. werd hiermee geconfronteerd: “Ik weet het niet. Toen ik foto’s nam met vrienden, stuurden deze vrienden de foto’s naar mijn account. Ik gebruikte het account niet meer. Ik denk dat de persoon die mijn account stal, misschien die foto’s met mijn vriendinnen gebruikte en publiceerde.” Gewezen op het feit dat er veel selfies tussenstonden, antwoordt zij opnieuw dat vriendinnen foto’s naar haar account stuurden. Erop gewezen dat er in de comment secties van haar posts ook over en weer wordt gepraat, stelt zij dat zij dit inderdaad deed vooraleer haar account werd gestolen. Erop gewezen dat dit ook gebeurde doorheen 2020, antwoordt P.: “Nee, want ik kwam niet op sociale netwerken. Ik weet het niet, tenzij hij aan het converseren was met de personen en deed alsof ik het was.” (NPO 1 P., p. 29-30). Het is maar weinig waarschijnlijk dat iemand uw account zou stelen en zich hiermee zou bezighouden én dat uw vrienden hier niets van doorhebben.

Veder, blijkt dat dit **Facebookaccount ook bevriend was met een account van ‘V. M.’, de naam van uw dochter aanwezig bij u in België.** P. werd met deze specifieke connectie geconfronteerd, maar stelde zich hierover niets te herinneren (NPO 1 P., p. 30). Opvallend is ook dat het Facebookaccount van V. later enkel afgeschermd kon worden teruggevonden en de connectie met P.’s account was verdwenen (zie Facebook-screenshots in de blauwe map).”

Verzoekster biedt geen dienstig verweer tegen de voormelde terechte en in het administratief dossier geponde motivering.

Waar verzoekster stelt dat P. één keer verkracht is en dat er verwarring ontstaan is tussen hun verklaringen ten gevolge van een communicatieprobleem en een misverstand beperkt zij zich in wezen tot het louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies en het geven van *post factum* verklaringen ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden. Bovendien is niet geloofwaardig dat verzoekster van haar familie te horen zou gekregen hebben dat P. meermaals was verkracht, indien P. één keer verkracht was.

Verder houdt P. vol dat haar Facebookaccount het resultaat was van een hack en wijst ze erop gedetailleerde verklaringen te hebben afgelegd over haar aanval. P. komt hiermee in wezen niet verder dan het louter hernemen van haar verklaringen en bevestigen van de waarachtigheid ervan maar doet hiermee geenszins afbreuk aan de voormelde vaststellingen in de bestreden beslissing.

10. De loutere bevestiging in het verzoekschrift dat P. met een vals paspoort naar Europa reisde wijzigt niets aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door verzoekster en P. naar voor geschoven problemen in Angola.

11. De in het verzoekschrift bijgebrachte informatie inzake geweld tegen vrouwen in Angola vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat verzoekster, of haar dochter, bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

12. Gelet op wat voorafgaat slaagt verzoekster er aldus niet in slaagt de draagkrachtige, terechte en pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging/reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. In navolging van verweerder hecht de Raad geen enkel geloof aan de door verzoekster naar voor geschoven problemen met J.M., noch aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige, nog niet hoger besproken, neergelegde documenten (verzoeksters Angolese identiteitskaart; de Angolese identiteitskaart van V.; het geboortecertificaat van M.) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS